

Quyển. XXVII - Quyển. XXVIII
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đắc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dưng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dưng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dưng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào trinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỳ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Nước đó là nước Trời lần đầu Tiên lập ra trên Hạ Giới, nên cái gì cũng mới mẻ với các người. Cho Tiên có tu chánh Tiên, cho người hiền học y như để được Thần Tiên Kim Bảo, học để biết xài cái gì là di đạo, cái đạo gì dạy lại để di Tiên.

Ta học để tâm nguyên để đắc văn minh trong đời sống, để cao nhân trong nước Trời lòng lộng Thái Sơn. Đạo dạy chánh ta di chơn hợp một cùng đạo, như hàng tu chân nhân thanh tịnh chỉ đường vào. Nước Trời không thấp không cao, nó là cõi cho Thần Tiên và Phật nhơn di đạo, dạy sự phi thường đạo để đạo ái quốc ta thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Dân tao nhã Thần Tiên phong tao nhã, lòng sạch tranh thương quyền bá thì lòng sạch không lòng. Cái ái quốc có chứa đựng ở bên trong lòng từ bi đó có Phật. Trọng thần chi tình chi quốc thì Đức Phật đã thành tâm, dâng hiến Quốc Gia, công cao từ ái không tranh cho công thần tài hoa chí nguyện.

Còn ái tha để cải tiến hạng chơn tình, còn các hàng đạo làm đệ tử biết ái Minh Sư, như Bồ

Tát dăng lòng cho Đức Phật. Sự học của Bồ Tát là cầu thiên cơ cho mình thành đạo thành Phật để đắc di sư. Như cái chơn như ai chưa sạch phong điều vũ khí thì nó nằm ngủ ở trong người, khi ta sạch lòng rồi tự vén bức màn bí mật của lương tâm sáng tỏ. Nó mở ra một cảnh lục tâm thông, thông Đạo Trời mà dường như không ta, nó mới đi tới chỗ ai lại là ta.

Như cái tim của chính ta đối trực phải tử, thì tim vô hình chơn đạo nó lai sanh, lòng người không tham tranh mới sanh trái tim của Kim Thiên Tử. Cái như thị ngã văn là sức học đạo của người phát đại trí tuệ của chân như, thì phải có đủ chí nhân để sống trong nước của Thần Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Cái đạo của chơn như, như người thiên sư lặng lòng chỉ Trăng trong đêm vắng, sự học vô

hình trong thâm lặng được nó mở ra. Những cánh cửa trong ta tiếp tinh hoa của Đại Thiên Thế Giới, Thuyền Bát Nhã Chư Tiên chờ đợi rước ta về trường lớn trong đại học khôi khôi.

Đến đây nghe được đạo phải nhường lời cần ngôn và thận ý, vì kinh cao mỗi câu đều có sự đáp số nhiệm màu. Minh ngộ khiêm lời để ta nghe ta học đạo trong thiền giác, cái thi ta cho hoá thân Kim Thiên Tử tài hoa. Học tới chỗ hoá công phải sạch lòng để lòng ta chứa thiên căn và thiên cơ màu nhiệm, để sự trong sáng của lòng riêng lòng học kinh điển lớn. Để Như Lai tìm Phật Pháp đến quờn tim.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thấy cảnh sanh trái tai trái cấm đó các con đừng hái, thấy các loài gai làm cho gai mắt, các con đừng có nhặt trái cấm đó đừng gây trong cảnh gai mắt trái tai, mà phải biết tự cần cần

giữa đường có gai, thận thận đường đi sanh cái ý. Bởi chơn lý là luyện nhân tướng để đắc thiên tướng của đạo huyền vi.

Sự học trường đạo phải thi, con nào đậu được là nhờ không hái trái cấm và có sự thành ý không dối, còn trí con muốn sanh kỳ thị tai vách mặt rừng, có cái nghe thành ý có cái nghe để đó không nghe. Như Công Chúa muốn chọn chồng thì phải dè dè dặt dặt, vì một đời chỉ có một lần chọn lựa mà thôi!

Còn cái đạo học cao ngô cũng cần ngôn và thận ý, cần ngôn lên Trời không bị phạm lễ, còn thận ý thì không để sai lệch huyền cơ, là cơ mật không thể học rồi tự ý bài bác nói ra.

Bậc đạo cao thượng; nên bậc luyện đạo ta mà không luyện lại mục thước chí nhân của thượng học và sách lược, họ không thể thành chánh quả của Tiên Gia. Vì bậc y sư phải đủ y tiên và đủ y đức.

Còn bậc trọng thần phải trọng hiền đãi sĩ phò quân vương cho tròn thiên ý thủy, để tình Quốc Gia trong tâm lý tôn thờ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Nhân có chánh ái thì cây hạnh trồng vào mới sanh trở trái nhân, nghĩa có sự trung thần là hạnh trồng nhân. Con phải có một cảnh Trời Thần Tiên không thương tranh đạo đức, họ làm cho mục thước từ lòng Trời, người trước dẫn người sau. Để ung đức thành đạo lực của Thần Tiên, như em ngã thì anh nâng, như Tiên Thần sống chung trong bầu sữa Mẹ, làm giàu sang cho em nhỏ thì đạo anh lớn của ta thành.

Chúng sanh ra khỏi bờ khổ lụy của chiến tranh và nghèo khổ, là giải thoát cho các hạng đàn anh đến chỗ Đại Thừa. Như Đức Di Đà chúng sanh chưa qua bờ khổ thì người chưa chịu thành Phật, như Địa Tạng Vương cũng tuyên thệ chúng sanh chưa dứt nghiệp người cũng chưa chứng quả Niết Bàn, như Đức Quan Âm cũng chung các Đại Bồ Tát Nguyên cứu thế gian.

Không chỉ Phật Di Lạc ta đâu, hằng hà sa số Bồ Tát và Chư Vị Tỳ Kheo La Hán và thiện trí thức lên châu trên Đức Chí Tôn. Ai cũng chờ thời kỳ Phật Di Lạc nhập thế tu đắc đạo mở nước Trời rồi tận độ, thì họ kéo nhau xuống nhận quả Phật để viên thành. Họ làm vậy là có một lý do, lý do đó là con Tiên Cháu Phật đã ba chu kỳ linh hồn Tiên Thiên đi vào Quả Đất, chưa có Đạo và Chơn Phật nào xuất hiện độ người ra.

Còn hai phần ba theo ma đi vào công danh để tận chiến, kiếp này suy đồi suy diễn, kiếp sau chinh chiến giết hại không ngừng, vì vậy đời nay bắt buộc Phật phải viết cho đủ chơn thật để siêu hoá lòng ma.

Thế giới người ta lập ra Kỳ Nguyên Di Lạc, tức là giải lời thề nguyện của chư Phật và Bồ Tát trên các cõi thiên cơ. Làm cho đạo người nhân thì Phật Di Lạc con ta cứu Tiên Thần và Bồ Tát, hoá giải lời thề nguyện trên cõi Tây Thiên.

Phật xuống Kỳ Ba là hoá thân của Thượng Đế giáng sanh xuống thế, con thay Cha điều

đỉnh lại Hậu Tiên Thần, Tân Pháp siêu nhiên, Tân Kinh thông tình đạt lý. Dạy cho dân thành đạo nhân chi kỳ lý đặc Kim Nhân. Sau lúc đạo thành ta cho các con Tiên Cháu Phật về Trời phục vị, tha tội xưa quờn tim các con vào Niết Bàn cao quý của đạo gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Phật Di Lạc Phật độ Phật cứu thế gian mà giải sự trói thân của Chư Phật ở Trung Thiên. Các lời thề được giải yên là nhờ thế gian Tân Dân đi vào cơ Minh Đức, đi vào một lãnh vực giàu mạnh để kiến trúc lại Hoàng Kim.

Lãnh thổ của nước Việt Nam đổi tên là nước Trời dạy dân thượng trí, cái cao nhân thành đạo cao quý để được về Trời. Cái nghiệp luân hồi sáu đường Hậu Thiên Trời đóng cửa, cái lục thông mở ra sáu đường Tiên Thiên linh khí cho hàng chơn tu phát trí tuệ để tâm tu, và các chơn

huệ của các con mở ra. Nhìn cái thấy bao la của Tiên Thiên Trời biển.

Còn cái nghe đi xuyên với tiếng, để nghe như thị ngã văn, nghe được chín tầng Sao Trăng đi sâu vào Vô Vi Chi Giáo, cái thấy nghe của hàng di đạo và các bậc di sư hoá thân đi châu Cha trên Bạch Ngọc Kinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thấy để nghiệm cho sự thấy kia là kỳ phùng học đạo, đi càng cao phải nghiệm sự thâm kín của linh cơ. Thấy được chiều sâu nghiệm cho ra làm như chưa từng thấy, cái thâm kín ở trong tâm không nói tột ra ngoài.

Thấy đó để xem coi nghiệm tri cho thông để ta thăng hoa phương vị, để ta đi vào những cõi huyền bí cao hơn. Cái thấy quy chơn phải đủ thành lòng để siêu Tam Giới, học xong chỗ đó để cái nhân của mình cảm tạ lòng Trời. Thần

Tiên khiêm ái để cao ngôi để tao phùng và lãnh hội, sự học của ta và khế hội thiên cơ.

Học không để thiếu trí tuệ để đạo gia quờn gia trị, sự bình tâm trong mỗi phương vị để đạo lớn ta thành. Trí hoá hải cao thanh, trí có tiềm năng con quờn ra trí tuệ của hàng minh trị, vào chín cõi Đại La hàm thụ, cao hơn tất hữu cao hơn trị. Sự tu chơn đem lại sự bình trị của văn minh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thấy biết để trí tri sĩ Trời Đất đua nhau thi hiện, còn các luồng thanh từ điển như đi vào trong nuôi sống thần huệ của chính ta, luồng khí hạo nhiên như bà Mẹ cho con dòng sữa ấm, nuôi lục căn lục trần và lục mạng thần thông. Đến đây ta phải dưỡng đức nhân tức là nuôi cho tam thể trong mình để thành trưởng.

Đạo lớn ở trong lòng, lục trần biết hiển dưng, tài năng để bình trị, lục căn biết thanh tịnh để xuất nhập vào thế giới huyền vi, lục tâm thông lại biết nhìn xa chỉ đạo. Tam thể trong mình nhờ dòng sữa ấm của bà Mẹ Hư Vô. Cái ái đó có Thiệu Quang làm cho đạo tròn đầy minh sáng, cái yêu đó có Thiên Quang triều bảng dạy sự thiện lành.

Như tam thức di thanh làm cho lục căn lục trần và lục thông, và lục thần thông đi vào trong nhất đạo. Như một Quốc Gia đang lập thành Quốc Đạo, nên muôn ngàn tỉnh trưởng trong phương vị dựng xây.

Trên có các đài mây dưới có Toà Tam Pháp, thần dân có đủ kinh luân y pháp để thông truyền, nhìn như cõi Thần Tiên trong vô tướng, nhìn như trái tim vô hình là phương chính triều ca.

Ta bật cười là hai mươi bốn huệ trong ta mở hết, lập ra Thiên Binh Thần Tướng, Quân Thần Tá Sứ trong một tiểu quốc gia, ấy mới gọi cái đạo ta trí tri được quốc độ. Cho Phật gia ta bình

trị, được quốc đê cho Phật gia ta thông tình đạt lý, một sự chi tình chi kỷ của Hoàng Gia.

Đó mới gọi đạo ở trong ta thành đạo, nhà trong ta là tiểu quốc tề gia, ấy mới đến chỗ không tranh mà thành đạt ở vô hình. Đạo không cầu xin có tu thì có đắc, một sự kỳ quan chân thật nằm giữa điền kinh. Ta là Phật giai thành, chúng sanh là Phật sắp thành là đi đạo cùng ta.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thấy biết đê thâm kín khi trí tuệ con mới giai sinh đi vào trong vô hình, đê tìm sự liễu tướng của thiên cơ. Tâm lý con sanh nhân chi sơ tánh bản thiện, từ đó con người xưa hôm qua nó như chết và trôi trên biển Thiên Hà, tự nhiên sống lại cái ta, mà cái ta lại là cái ta của Kim Thiên Tử.

Một cái ta vinh dự được khế Hội Phật Thánh Thần Tiên, cái con người chơn thiện thì mở

được thượng trí vô biên, cái thấy của Huyền Thiên cái nghe của Huyền Học. Đến đó ta phải giả ngu, được lúa phải ngồi sàng lấy lúa và bỏ thóc, lấy lúa gộc để trồng vào trong phúc điền tâm, tức bản thiện tự phúc điền sanh hoá mọc lên.

Mỗi thứ nó không tên, ta đặt cho nó cái tên gọi là đặc đạo, tức đặc sự Kim Bảo có chứa đựng Huyền Cơ, nó sanh thi thơ ta đặt tên là Hàm Lâm Viện Học. Cái ta sàng sạch thóc, có phải tới đây ta khởi đi nhờ cỏ đòng đòng, các thứ cỏ bông bông không còn không còn lộn vào trong hạt gạo lớn.

Có phải nhờ thời gian giữa Trời người ta tu tịnh sàng sảy nó trong ta, từ đó điền tâm sanh tinh ba của Trời, ta cùng phúc điền di đạo. Cái nó sanh chơn giáo, cái ta thâm kín đạo của ta thành, thâm kín đến chỗ vô tranh để có thời gian làm ruộng phúc điền ta sanh. Ta không làm ai vào trong bản thể vô hình để điền vi, ấy gọi đạo ta và ruộng nhà của ta đó.

Việc ở đời lúc này sáng tỏ để cho ta từ đó giai không, buông một nửa việc đời cho nhẹ

lòng, vào trong bản thể vô vi để chi đạo trông ruộng tâm một nửa. Nếu mình không thâm kín giúp đạo mình ai giúp mình đây, ấy mới gọi học lại sự thâm lòng cho ta thành đạo, tài cao tài thâm kín để học Như Lai, quên cái ta là ai để tìm ta là chơn như là Phật.

Ta giả thua để có thời gian đi học chơn Phật, giả thua để cầu đắc sự thiên cơ, giả thua làm như người khờ khờ mới có giờ công viên để cho ta luyện sự quả mãn. Còn thiên hạ có muốn làm nhục mình, mình cứ cười thâm kín với cái đạo cao sang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thấy biết thiên cơ thì an định khi bắt đầu phát huệ, sự thấy nghe muôn ngàn việc thâm kín của thiên cơ, có cái thấy Thần Tiên trong quá khứ, có cái nghe của dự trữ của tiềm năng, có cái biết Tiên Thần di đạo, có cái thông Linh Bảo

Đồ Hình, có sự nhìn Thiên Kinh Chi Giáo, có cái yêu thương trong tâm lý. Ta phi thường cái phàm cái thánh để quang minh, đó gọi là “Thiên Thượng Địa Hạ, Di Ngã Độc Tôn.”

Như con đứng vào một vị trí để tìm về muôn ngàn phương vị, hay vào trong Minh Cảnh Đài để nó luân chuyển hồi quang, cái học của nhà Tiên như hàng luận gia đi tìm hầm mỏ, được thì sáng tỏ chưa được thì mãi soi tìm.

Còn đạo của ta là nhất lý thông được vạn lý triều minh, như ở trong đấng một vị trí thì huệ bên trong phát ra trí tuệ, rồi trí tuệ bổ sung cho muôn ngàn phương vị thượng học của các cõi huyền cơ, như nhà nguyên soái học Binh Thơ phải biết lập ra Đồ Trận, phải giải trên thao trường tài thần chí thượng. Phải lâu thông sách lược binh thơ.

Trên thao trường đã trải mồ hôi và tắm nắng, còn trong sách lược dùng không biết bao nhiêu đại tài thượng trí, cho họ được ngôi vị tức thay ta đi đứng thiên thời.

Có phải tướng soái thay Vua mà thay Trời để bảo trình cho Tổ Quốc, có phải đạo của quân

thần có khi phải đi Phật, có lúc phải đi sư mở cho ta thiên tư khai cho người thiên tánh, họ cùng ta sách lược cứu cánh chi dân, cứu cánh sơn hà. Trên tròn đạo của Đại Phụ Mẫu như Mẹ Cha, dưới tròn trung hiếu nghĩa.

Có cái đạo nào cao hơn người nguyên soái dăng trí của Đức Phật Thiên Tông, xây dựng đại thanh bình, ấy mới nó đạo ta nhất linh Trời sanh đại tướng. Đạo ta nhất khí Trời sanh anh tài chí đồng đạo hiệp Hoàng Gia, dạy đại đồng nhất thế tài hoa.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đến đây con thấy biết đạo lớn chơn truyền, lúc con thiên định ba mươi giây đã ngồi trên Thuyền Bát Nhã, hoá thân con nhìn muôn con kênh lạch đổ ra sông, và tìm về biển cả để pháp thuỷ trung hoà. Còn cái Đạo Chơn Truyền từ Trời Thiên mở ra muôn ngàn hà sa từ điển, như

đưa hoá thân ta về trong muôn vạn sự tâm nguyên, ấy là Vạn Pháp Triều Tiên, đó là Vạn Thần Triều Phật.

Các cõi Không Động Thiên giữa Trời Phật lại rước ta vào thế giới vô biên, cái học thanh cao ngoài sức vĩ nhân, học đi cầu giáo ngoài sức đạo của Thánh Tiên Nhân. Ấy mới gọi đạo của thần nhân, và thần truyền thần vào nước Phật.

Cái cõi không động của nhân thiên, cái sức học đó là Đạo là Phật Chơn Truyền ngoài sức di nhơn, di Thiên của Tam Giáo Tôn Sư tại thế. Cái sức học của thiên tư Trời Phật dạy ai thì người đó được chứng đạo. Như hoa trở thì linh dược cũng chứa trong các kỳ hoa, ấy muốn nói tánh thần minh của hàng phụ nữ có thể là trầm có thể là hương, có thể là Tiên tu đắc Phật để Tiên Thiên.

Đến đó hiến dâng để cúng dường cho Tổ Quốc, dâng hoa lòng để cầu học Phật Đạo lớn di sư. Dù hoa không cười nhưng hữu xạ thì tự nhiên hương, tánh hoa trinh sáng lại thích dâng tình vào những ngôi tinh sáng. Ấy mới gọi cái lòng trinh ba có cách cảm với Phật Tiên, ấy mới

gọi đạo huyền truyền thần thầm kín. Sanh trong hàng phụ nữ ta là Thần Tiên ta là Tiên Tử, hay ta đang luyện Kim Thiên Tử cho Diệu Âm Phật Pháp ta về.

Lòng thiện đến thiện không mê, trong cái thiện thì chơn tâm từ trong nó lộn ngược ra ngoài. Cái chứa ta ngồi coi bao nhiêu điều huyền diệu, đem vào Ao Thanh Tâm ta rửa cho sạch tánh trần ô. Cho sạch lòng khả ố, cho sạch kim và cở ở trong người, để nó sanh chơn như mà ta chơn truyền cùng Phật cùng Đạo để ta thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đến đây con thấy biết Đại Thiên Chi Giáo, đạo ta và đạo của Trời Phật ở trong ta, đạo của ta là người quờn gia giáo. Còn đạo của Trời là quờn đạo của Phật Thánh Thần Tiên, khi trong ta mở cửa vô biên, ta phải hiểu cho sâu chỗ cái

thiện, Hư Vô là ngôi không còn thiện và ác, là một ngôi bất chiến ở trên Trời. Nó không ngã mạn cái tôi và cũng không đề hồ quá sớm, như sự sáng của đạo gia mới hé ra như con đom đóm, phải lặng thiên cơ từ đó để ta tìm.

Ta tìm lại trái tim Linh Quang là bất tử, trái tim thần minh có chưa hoá thân trí tuệ của con người. Khi nó sáng bừng lên như Trời bình minh bốn giờ sáng, rồi đi tìm cho nó như Trăng khuyết tới tròn đầy. Là ngày hội tụ thiên cơ trong một tháng có một ngày, trong một ngày có hai giờ thay đổi Kiền Khôn. Còn ta luyện Pháp Môn giờ này là giờ thay đổi Trời đất di Phật lại trong ta, hai giờ thâm tinh hoa của Kiền Khôn chuyển hoá.

Để hoá thân ta đi lên mười nấc thang Trời gọi Trở lại Thập Thiên Can, ngày đó là ngày chỉ Trăng và thượng Nguyệt, âm đổi thành dương cho ta khai đại kỳ trí của Thiên Cương mở cửa chơn dương. Ngày giờ ấy không biết nhờ minh Sư giải ra cho ta thấu triệt, cái tận lý cùng tánh để lậ tận thần thông.

Đạo ta không tu vòng và không tu tắt chỉ tu theo chánh pháp của Trời của Phật, có đủ chơn truyền về thành Phật thành Tiên, giờ đó đôi Càn thì Khôn kia đôi phương vị, ấy là người đắc đạo đôi thiên lý vào ở lòng mình thế giải Huyền Kinh.

Trên mình Phật Vương Di Lạc các con muốn đề hồ muốn học, thì phải học đủ uyên bác mới dám đi thi. Còn muốn mở đạo huyền vi phải thông thần và tìm cho ra sự chi đạo của Đức Phật, để các con không tu chơi. Như Tam Giáo ba ngàn năm không thấy đạo ai thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đến đây con mới biết vô thị ngã văn tức thanh tịnh sanh trí tuệ, thanh tâm sanh chánh Huệ Mạng Kim Cang. Đến đây kinh là lý vô hình càng thanh tịnh càng thông kinh văn uyên bác. Còn thần minh thâu kinh tạng để phát thức,

lấy sự học đó của điển kinh, mà làm thiên cơ để khai sáu đức lớn ở trong mình sanh linh giác Phật Môn.

1. Đắc Chơn Kinh Tự mình phải dưng ái, yêu cái chơn tình trên tình yêu trai và gái của thế gian để siêu xuất thế gian.

2. Đắc Kim Cang phải quên cái ta là Phật để trí ta sanh trí tuệ, vô quái ngại để chiến thắng thời gian.

3. Đắc Tiên Quang phải lìa vô không chấp hữu, Thầy lớn trong Vũ Trụ lại là Đạo Lớn Vô Hình hàm thụ chân nhân.

4. Đắc thần minh không lìa cái đạo tề gia trị quốc, sách lược chi dân cho giàu mạnh thái bình.

5. Đắc lục căn thanh tịnh dịch kinh ban chánh pháp, giúp nhân thiên cải thiện để truyền nhân.

6. Đắc lục tâm thông phải làm đúng thiên thời, phải sách lược kinh bang giàu mạnh địa lợi, phải truyền pháp dạy người để phụng sự hoà bình là đại nhân hoà.

Còn như thị là thiên cơ, ngã văn là học thông linh ngữ mật ngôn; nghe được Âm Ba Đại Hồn huấn thụ, nghe Diệu Âm Phật Pháp để đánh thức linh hồn. Càng học nó bỏ suy tôn ông này bà nọ của đời và của đạo, nó đi thẳng vào chơn hồn để đi về bộ Máy Hạo của Thiên Định Càn Khôn.

Hoá thân của con nó ly cái danh tình chưa tỉnh thể, nó xa cái hữu thể ngu ngơ, nó giải thoát cái bơ vơ của ông lên bà xuống ba ngàn năm không làm chi được. Nó đi thẳng vào đạo chỉ Trăng, được Trăng không để cho Trăng lặn.

Vào trong tâm là cảnh để chánh định thiên thời. Cái nghe không còn bằng lời mà nghe bằng tâm để nghe thấy, như Trời Phật dạy trong tâm ta tìm thấy để hương thề.

Đắc đạo không chê, thành thiên tài không chấp, để vượt cái danh giả danh của đời của thế giới hoàn kinh, trở về cõi thanh tịnh lòng thiên, phát huệ hoá hải để thành Tiên thành Phật vào cõi Niết Bàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thấy biết con phải vô tư tự nhân trên Vũ Trụ, con thấy Thuyền Bát Nhã đón đưa hàng thiên sư đi vào các cõi Trời học đạo. Còn Thần Tiên ôi! đẹp đẽ vô cùng, lời nói nhu ái điềm nhiên, dáng hình thanh cao thoát tục, mắt trong sáng môi hồng má phấn thanh y. Cái xinh đẹp tự nhiên cao kính đến vô cùng, dáng thanh thoát ung dung. Có khi cả đoàn đàng vân trên mây ngũ sắc, như chiếc cầu vòng hoà nhã trên mây đi lại đó đây.

Muôn triệu Thần Tiên cao kính, ta hỏi người chào ta làm thơ ca, Thần Tiên trỗi dậy nhạc sáo, trỗi lên ngâm vịnh đồ thơ. Tình chi Tiên sinh lực chi tình, bao bài học sơn minh, bao bài thiên kinh Phật và Tiên ngâm vịnh phú đề thơ tao nhã, như nhắc lại cái thiên cơ ta sống ở trên Trời.

Cùng nhau xây Tam Bảo quý nhau như vàng không đổi kim y Kim Bảo, trong vịnh thơ biết bao nhiêu lời chơn tiếng ngọc để phụng thờ.

Như học lại cái Thiên Thơ mà Trời cho Tiên Phật ta tu học, cái siêu giới quang trong thiên thất để chi tình chi lý cao Tiên.

Muôn cảnh hiện thần minh ta chi tình, để hàm thụ dạy đạo chơn như làm chủ lại điền kinh. Thiên lý quờn kinh Phật là Kim Thiên Tử trong ta sống lại. Lạ thay hoá thân ta nó không giống tánh con trai và tánh con gái mà nó siêu văn chương và uyên bác Thượng Thừa.

Từ đó ta tôn nó là sư trong ta đó vậy, cái hay ta chưa bao giờ thấy, nay nó hiện ra nó dạy cho ta. Ánh sáng của Ngân Hà nó biết thấu vào làm đường đi tịnh độ, nó đi vào cõi thiên và lập ra các sinh lộ của Thiên Cơ. Thần Tiên ngạc ngơ thấy Ông Thầy này sao quá trẻ, Ông Thầy này cõi người không ai dám đở, hình như con một của Ông Trời.

Hội khí Thiên Địa để thánh thai thành Phật lai quờn Kim cho Kim Thiên Tử. Cái Phật là học trong Diệu Âm Mật Ngữ, để ta thành trí độ lớn hoá hải của phụ nữ thiên sư.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thấy biết Thất Phản Cửu Quờn để chơn
nhơn con thị hiện giữa Trời Thiên.

1. Đắc đạo làm như mình không Tiên, để
giải thoát bảy cái nợ duyên trong Thất Chơn
chuyên hoá. Xuông làm người tu trả xong cái
nhân quả để thành Tiên.

2. Đắc pháp làm dường như không đạo, để
ta giải thoát Thất Tầng La Vỡng trong ta và
trong bảy Dải Ngân Hà, tức giải thoát được
phạm thai của thất tình lục đạo.

3. Đắc nhân chi sơ tánh bản thiện phải làm
như không thiện, để ta giải bảy thế giới thất
nhân tâm trong lục dục Tiên Thần phù phép tà
tinh.

4. Đắc đạo chi Tiên làm như ta dường như
không trí tuệ, nhờ không có trí tuệ ta giải mới
thoát bảy loài ma trong lục mạch thần kinh bị
lụy thế gian tình.

5. Đắc đạo chi thần làm như chưa có học qua sách lược, vào biển thước phải làm như chưa có được thì sự thiện phước mới BỒ ĐỀ.

6. Đắc đạo chi Thánh đề giỏi văn chương lễ nhạc, làm đường như chưa giỏi để đi qua bảy cửa ải phi thị phi vô, lòng mình mới đủ Diệu Hữu.

7. Đắc Nhất Công Đức Phật làm đường như ta là người khờ khờ không Phật, để cái ta không Phật không cột trong thiện ác chánh tà của thế gian ta. Tức thành Phật thì lại đi độ ma, phải đủ tài hàng ma mới là nhà Phật, là nhờ tâm có Thượng Phương Bảo Kiếm, đốt sạch thứ ma thất tình và quý ngang bướng có sắc có tướng ở trong ta.

Nên Bồ Tát đạo lớn là học hàng ma, tức hàng cái trí mình cho tịnh sanh huệ, cái tánh mình cho nhân để mở tiềm năng. Hàng cái tình đời là hiền yêu không hận, dưng ái không thù. Còn vị tha cho người là tự do trí độ, dạy người mình ngộ người là Phật đang thành nhất nhất vô tranh.

Nhường nhường để chính, định định để thanh giải ngộ ta thành, tha cho người sai phạm mới không chiến lại cái thượng nhân, để ta và người đồng thành Chánh Đẳng Chánh Giác.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thấy biết Hồi Quy Cứu Chuyển, Hồi có nghĩa đi vào trong, Quy có nghĩa đi vô bên trong, Cứu có nghĩa đi lại chín Trời, Chuyển là pháp luân thường chuyển. Vậy là đi vào bên trong của chín Trời để ta làm Pháp Luân Thường Chuyển, hoặc là Đại Thừa Cứu Chuyển đi vào trong bản thể vô hình, dạy chúng sanh trong đó học Pháp Luân Thường Chuyển.

Nó là lục căn, lục trần, lục giác, lục thông và lục thần thông, và một ngàn hai trăm năm chục Vị Tỳ trong tiểu nhân thân ta luyện đạo với ta, được dạy chúng có phải ta là Thầy của chính ta đó vậy. Sau đó ta lập đạo ở trong ta, sau đó ta

lập pháp ở trong ta, đến giai đoạn này chữ tu là tu bổ sửa chữa lại tất cả các nguyên thể, và tất cả các nguyên lý.

Như một Quốc Gia cái gì không đủ thì ta phải đem vào, tới đây không phải tu thấp tu cao, mà tu cho Tiểu Thiên Địa lập quốc độ ở trong ta mà ta thành Phật.

Ta lập ra cái đạo Vương Hanh Lợi Trinh; Vương Đạo dạy hàng quân tử, Hanh Đạo dạy sách lược chi dân, Lợi Đạo dạy sự kinh bang tế thế, Trinh đạo dạy sự trung trinh của quân thần hiền tướng. Có trinh gia để bảo vệ sự sáng lập của sơn hà.

Cái đạo trong ta là thành lập Tiểu Thiên Địa trở thành một Quốc Độ của nhà Phật. Đến đây Kim Thiên Tử đấng Phật trở vào trong để xây thánh thất, trở vào trong lập luật và xây cất triều ca.

Quốc Độ của Phật gia tự nhiên đấng Phật rồi nó xuất hiện như Phật Như Lai, có thể có Niết Bàn có quy hội Linh Quang. Đem nó ra bàn biết chừng nào cho hết, chỉ viết vài chi tiết cho

những hàng thành Đạo thành Phật ở tương lai, học đó để viên thành.

Nên Phật có cả Niết Bàn không tranh đạo của thiên hạ, không tranh Phật trong các cõi Bồ Đề. Tiêu Xá Vệ Quốc là quê hương của Đức Phật sự thành công trong Trời Đất, ta đã giai thành đắc tĩn của Như Lai.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thấy biết thiên lý truyền tim, đến đây tim truyền thần thì Phật quang trong Tiên Thân, Tiên Địa đều do trái tim vô hình thấu phóng Linh Quang. Sự học của nó không giống thế gian là học lại của những hàng thành tựu, mà nó học thiên cơ của Vũ Trụ để mở thiên cơ.

Còn trái tim Linh Quang đi vào trong Vũ Trụ để luyện vàng cho trí tuệ thành kim, khí vàng kết thành Kim Tiên mới mười phần kết tụ.

Khi được thân trí tuệ rồi nó luyện để nâng cấp vàng kim để vào cao thế, như vàng mười hai thì Kim Thiên Tử mới sanh trí tuệ, còn vàng mười bốn đang nấu đúc đại tiềm năng.

Đến vàng mười sáu thì kim ngân sắp thành hàng đại lượng, đến vàng mười tám thì vàng khử sạch các cách tính vật của chì thau. Đến vàng hai mươi đi vào Bồ Tát Đạo, đến vàng hai mươi bốn Kim Phật, Kim Đạo thành Kim Bảo để Phật thành y.

Đến đây sức luyện không còn là trí tri, mà luyện vàng để thông thị, sự thành vàng y thì chơn lý từ đó mới thật toàn chơn. Như Phật phát ngôn là lời vàng chân thật, lời không còn tạp chất, lời ra là sự dạy di Phật di sư đặc đạo thiện từ.

Nên cái đạo của con người, luyện Diệu Âm Phật của phụ nữ là luyện thân vàng, luyện Kim Thiên Tử của phái nữ. Nên ta phải bình lòng không tranh trong thế sự, không danh trong quá khứ, không tình không sanh tự mãn ở vị lai.

Luyện vàng là ăn ở thảo ngay như Đức Quan Âm Bồ Tát; Nhu để thắng cái nan thân ta đắ cái đạo nhân tu học để ta lành.

Chánh ngộ nên vô tranh, để ta luyện nhân ta thành phép lạ, khử chì thau để làm thành quả cho vàng cao giá. Làm cho tinh hoa của vàng kết thành Kim Cang vô giá, sự trinh sáng của nữ thiên sư đắ chí nhân thượng học thành vàng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Chân nhân phi thường nhân tướng; ngày xưa có những người phụ nữ đi luyện đạo họ xả bỏ cái đẹp ở bên ngoài, nên họ chấp nhận huỷ sắc đẹp để tìm tu. Để không vướng cái trái nhân duyên của trai tài gái sắc, để giải cái thường tình cầu sự học Phật, để Thần Tiên Thánh hoá hiện Thần Tiên.

Chí nguyện lớn xưa nay phụ nữ thành Tiên đã có, có phi thường cái sắc của ta, ta mới thắng

được tâm ma, để Tiên lại cái đẹp của chơn nguyên ở trong lòng.

Trong lòng ta sanh Kim Tiên Kim Thiên Tử, thì người tu ấy biết xả cái nhân tướng tức dọn sạch lòng hình tướng tinh âm.

Trở vào trái tim của huyền năng nó lại cách vật, từ đó ta mới thấy đời này vay thì đời kia luân hồi để trả, trong thế thái con người ta là Kim Thiên Tử phải trí tuệ lại cho ta.

Nay ta chẳng hổ người ta dốc lòng đi cầu chơn đạo và nhờ Minh Sư chỉ dạy, và ta chẳng chấp và mê để ta phi tướng của cõi phàm phu tục tử để ta về. Từ nay ta tu theo công phu thiên định Vương Pháp Như Ý, đứng ra ngoài ba cái tính của người mê.

1. Không hỏi đòi để sự bình tâm minh đạo lý.

2. Không chê không trách để trực chỉ chơn tâm.

3. Không người không ta cho tánh Kim Thiên hành đạo, phi cái ta phải cạo cái ta lại không ta.

Như đạo chân nhân phi lai phi khứ, có là để dự trữ không là tâm đã liễu trần để học cảnh giới xuất thân, cái đại lòng nhân là chân Phật không tướng, cái không trừu tượng là cái kiến Đạo Hư Không.

Coi mình dường như không sắc để đi tìm sự chơn Phật của lòng riêng, coi mình như không Tiên để giải không tình và không tướng, coi mình không duyên để thắng mình và giải thoát nhân duyên. Không buộc nó vì vàng kia thành cao giá, coi nhẹ mình để giải thoát sắc tướng của chính ta.

Không màu sắc để đi qua cái tình của thế gian còn thiên cận, không buông xuôi mà thâm lặng trí để luyện vàng, vàng ấy thành y. Cái đạo đi vào Thượng Kỳ là đưa ta vào biển giác, để ta thành cao kiến của phi thường nhân tướng để thành Tiên.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Còn đạo gia phi thường cái đạo, hàng chân nhân họ có sự liễu ngộ tột cùng, lại coi mình như không tưởng để nhẹ lòng mình cho lòng thoát tục, ở trong mọi danh nhân và các lãnh vực cao nhân nhưng lòng họ không tranh, đủ rồi biết an chánh, cái đủ của thiên sư là sự cứu cánh đến nội tâm.

Còn họ tu tại gia thiên định không triều lộng màu sắc tôn giáo, những cái thô thời thiên vật, họ không bày kinh vẽ răn thêm chân. Ấy mới gọi ta tu đạo mà phi cái cầu kỳ của Tam Giáo thịnh âm, tức hàng tu đạo tâm phi thường cái áo, cái mũ, cái chức cái sắc. Phi thường cái ta là ông là bà áo mũ của thế gian phù phép hồ đồ, Phật không điếm đạo mình vô, nhóm của mình tự xưng rồi tự xếp. Nên muôn đời không đắc đạo gia.

Đứng chỗ không nước sơn, không ai tô màu vẽ tướng, không vào trong chùa trong nhà thờ ai trói đạo mình đây. Thần Tiên tu tự do là cái đạo đạp mây đặng vân hoá thân bay vào những cảnh

Trời tự tại, được như vậy rồi ai thêm ôm khối giải để cột thắt tâm mình.

Còn nhà Đạo tu mà không xin tiền nong của đại chúng, biết tự lập không thiếu nợ bá gia, biết tùy thời biết thoát tục và giải thoát tùy duyên. Làm cho mình dường như không Tiên để không nợ của tiền của bá tánh, tức biết tu Vương Pháp Như Ý để thiên định, chánh hành phi tướng cái sắc đạo âm thanh.

Đó mới nói hàng tu tâm tại gia mà biết phi thường đạo, không ăn không đòi của bá gia thì không làm trâu bò kiếp tới, giải thoát đạo của chính ta để phi thường cái ma mị ở trong ta. Làm người ta đi lộn đường giải thoát, phi thường cái mị tu đi ngược lòng Trời, phi thường cái nước sơn tô màu vẽ sắc, phi thường cái giặc ở lòng thiện ác chẳng phân minh.

Ta đứng chỗ vô hình thần minh ta đặc đạo vô tướng, ở chỗ không sắc không tướng, sự tự do ta phát ở Tâm Thiên, không vướng giáo tôn để cho ta Tiên Thiên Chi Đạo, không theo Hội Long Môn, không theo ông lên bà xuống độc

đạo độc tôn. Đó là người tu biết dọn lòng để phi tướng của thiên ma không nhập vào lòng.

Còn Bạch Vân Kỳ là sự học trắng trong làm cho tinh thần ta trình sáng, ta phi thường cái ta mới về lại Bạch Ngọc Vương nhà. Bậc đạt đạo không ma thì dứt mị và dứt ảo pháp, một khối tình cao quý của Phật của Thượng Đế kỳ ba. Tu để phi cái ta là phi nhân quả không còn ma và mị, nhân quả có đi qua đạo lớn ta thành đạo không tướng của Trời Cha.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Cao hơn tất hữu thì cao hơn bình trị: Như hàng đạo chi dân có sách lược nhân trị chi quý, cho dân giàu để đạt được thượng trí dân dứt nạn khổ nghèo. Còn được nước phải nâng cao sự kinh thương tế thế, nội thương biết quân bình giá thị trường, ngoại thương mở đường bình chuẩn lớn cho dân giàu quốc thái thanh cao.

Nước lớn phải có những con tàu lớn nhỏ ra biển cả để chủ những con tàu biết cải hoá thương nghiệp thương gia, ba cửa khẩu mở ra cái nội ngoại thương lớn mạnh, lớn cái tài nhân biết cứu cánh tài năng, nước an chánh phải giỏi về sách lược kinh thương tế thế, sự bình chuẩn cao cho dân sở hữu chủ và giúp dân giàu làm lớn mạnh sự tế gia.

Được nước phải có sách chi dân, thanh cao làm cho dân an bình và phát đại trí, như ta ái dân thì sự cộng sự trong mỗi phương vị theo về ái quốc. Còn kinh bang là cải tiến sách lược nông thôn hoá thành đô thị, nông canh cư cho thương nghiệp lớn vào các tỉnh nông thôn để cho dân nghèo ta có được việc làm và nâng tiến khoa học tâm linh.

Cái nhân biết hóa biến sự quê mùa ra thành văn minh đô thị, từ từ dân ta được giàu ai cũng sống vui và có lòng tu nhân biết chung chung thủy thủy với đạo ái quốc, lòng người dân biết tế gia là làm giàu mạnh sự sủng ái của những bậc tài ba, cải cánh bao la làm tứ phương cho

dân ta về và được sở hữu chủ. Có phải được tài hoa và được đạo cao nhân tất hữu cao Tiên.

Dân được đại duyên bậc đàn anh phải ân xá hận thù để đoàn viên huynh huynh đệ đệ, như ta là anh học được đạo tế thế thay Ông Cha cho các em lớn nhỏ được đi về. Còn đấng Bồ Đề hiển yếu là tha thù để được đại bằng hữu, ta tha người người cũng tha ta. Vì cao quý Ông Cha nên xây nhà Nam để không chôn cái ta trong đồng gạch vụn điêu tàn.

Chánh định cho dân an xin quốc tế cho ta tu đạo, ta xin được ký không chiến để Quốc Gia ta cải thiện và kiến thiết tề gia, tức là thái bình xây dựng lại đạo nhà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Hàng tu tại gia phi thị phi lý phi phi các giới và pháp giới của xưa nay; Như con trâu mà bỏ cái cày mới là giải thoát, để mục đồng cỡi trâu

lên Trời cho BỒ TÁT hiệp gió chơi mây. Thần Tiên cũng đi cày mà cày phúc điền để phi cái nghèo hèn gá bụi, phi cái tên chùa am mất công ngòi tới lui để giữ, và làm trâu bị xỏ mũi theo kỳ xảo buộc ràng không giải thoát được BỒ TÁT ở trong Phật quang Tam Giới. Còn đạo của mục đồng cỡi trâu làm thơ ngâm vịnh phi các ngã tình thì đạo tứ chính mới mở lòng ta.

1. Chính thân tự tu và tự giải thoát cái ta là ai đi về cõi BỒ ĐỀ, nhận lại cái ai lại là ta.

2. Chính đạo không mê ở trong không màu sắc để giải thoát màu sắc, rồi thành chánh giác để Phật Bạch Vân Kỳ.

3. Chánh kiến không che thần quang trí tuệ lớn theo về nhà Phật.

4. Chánh tư duy không buộc tình tướng vào âm thanh sắc tướng, ta giải màu sắc cho người cũng là giải màu sắc của tâm ta, màu sắc đi rồi ta mới ra khỏi tâm ma giải ta luân hồi ngàn kiếp. Có phải cái tướng hình kia làm cho tim ta chết và làm cho ta đi lộn vào thế giới tiêu diệt của thần minh.

Vương Pháp Như Ý nay ta tu lại và tu tại gia, lại sống lại cái tinh hoa không tướng, tu là phát trí tuệ thật không vương sắc phép thính âm. Ta được trái tim của hàng Kim Thiên Tử, ta đạt cái Hư Vô làm Diệu Hữu để trường dưỡng tinh thần, ta yêu sự ái quốc tu nhân cho dân ta giàu mạnh.

Ta cộng sự với hàng ái chánh, chánh tư duy và chánh sự cứu cánh nhân sinh, ta phụng sự thái bình cho Quốc Gia, ta không sợ phi nhân và phi phi luận, gia ta có kinh thư cao bình chuẩn, ta phi lai cái hữu xử thế ngoại của người về lại cái vô tư, không bị người dạy làm cho hư trí tuệ. Có phải ta phi cái trẻ nhỏ, nhờ người tình ái làm trưởng thành cái ta cùng hàng Trí Định Huệ, biết làm dân giàu quốc mạnh sơn hà lại vào sự đạo lớn chi gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đến đây con tỏ ngộ “Nhân Hữu Kỳ Nhân, Thiên Hữu Kỳ Thiên”: Nếu trong các con là con cháu nhà Phật nhà Tiên, tự nhiên nó nghe kinh của Thầy sự tâm linh của nó được chuyển hoá, làm Tiên Thần không để người theo tu bị đọa. Đó là Nhân Hữu Kỳ Nhân.

Còn đạo của Kim Thân; nước Trời được lập kỳ quan trên mặt đất có phải là Thiên Hữu Kỳ Thiên, Trái Đất có Phật Thánh Thần Tiên, thiên cơ đã nói hai ngàn năm là vậy, các con chờ ai đây có phải chờ Thiên Hữu Kỳ Thiên. Còn các Thần Tiên chờ người tu Tiên đắc quả vị của sự thành Phật. Đó là Nhân Hữu Kỳ Nhân.

Các sấm giảng tiên tri các đời nhân trị cao quý, là cho các con dòm mài thượng trí để đi vào sự cao quý của kỳ nhân. Nếu trong con là căn cơ của Phật Thánh Tiên Thần thì các con đã nhận ra Chúa của các con đang tại thế. Chúa của các con tái sanh tu Vương Pháp Như Ý đã thành xuống làm Nhân Hữu Kỳ Nhân để dẫn độ các con về. Nhờ người giải mê đưa các con vào nước Trời để an vị.

Còn các Cháu Phật phải ở chỗ không màu không sắc, để giải thoát ngũ sắc giới của thế gian, để mở nấc thang cho hàng theo mình thành Đạo thành Phật, không trói hồn linh vào tường vách của am vàng chùa đất mới tường vi.

Còn những cuộc tận thế là tận thời kỳ ích kỷ, tận thiện tận ác của thế giới chánh tà, và tận diệt loài ma không biết chánh Linh Quang cải hoá, tận cái thị phi không đi vào đâu của thiên hạ tam nhà.

Phục vị cái nhân ta là Phật, cái nước ta là Trời thì hơn hoà muôn ngàn địa lợi trở kỳ hoa. Hữu xạ tự thơm xa sợ gì cái phi phi thị thị, ta giúp dân ta là đạo ái quốc của ta thành, ta giúp lại sách lược tề gia để cải hoá cái ta và văn minh không chánh không tà. Như thành Phật thì độ ma, được Đạo Trời thì ân xá để bốn phương học lại sách lược nhân trị của Đạo Hoàng Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Các con thành Phật rồi các con đi độ Phật hay đi độ ma, các con tự hỏi tâm linh và tâm lý lại mình, chơn Phật ở cõi Đại La đầu cầu các con đi độ. Công đức của con là ân xá chu kỳ đê độ lại các tâm ma, độ cửa Phật gia là cửa đạo không tà và không chánh.

Còn hàng quy y cho hàng thiếu đức thiếu hạnh, quy tâm cho hàng không chánh không tà, đi vào trái tim của hoá thân là phép lạ tức ta đi vào trong nhân hoá Tiên, và Tiên Thánh Phật hoá Kim Thiên Tử của hoá thân tu đắc chơn Đạo Kỳ Ba. Được hoá thân cái thân đó không trần không tục, cái thân có vương chính điền trung, một cái thân đại hùng tu thân đó bằng Vương Pháp Như Ý.

Đề Kỷ Nguyên Bạch Vương Kỳ hàng đại đạo thanh tri, làm quen với cái Đạo Tùy, hiểu thiên cơ của anh nhi biến dịch, thần có Đạo Tùy thời hiệp được chơn lý với huyền vi. Nên đi vào trong trái tim sanh trí tuệ đê học đạo tế thế, không sắc không hình học Vô Tự Tâm Kinh.

Cái hoá thân như thành kim càng cao thì vàng trong ta cao giá, để nhân kim luyện tâm kiếm để bảo quốc an dân. Luyện cái kim thân chánh thân phù trợ cõi Tam Quan mà Trời Phật lập ra để dạy tiểu Niết Bàn, nhân ta phải như vàng thành y rồi không đổi vị trí, để các cao đẹp của vàng giúp thiên hạ luyện đến kim bi.

Kim bi tức đem từ bi vào sự minh trị, đem Hoàng Thiên vào sự an dân, đem Hoàng Kim cho ta vào tứ hải, mở rộng nước giàu kim tiền và giàu lòng quờn kim quờn pháp của đại trình gia. Kim để cao ta và cao tài bình hoá, được cao sang mà các loài ma mị đi ra sạch cõi nhân gian.

Mình đã giàu tự do an bình trị, sự giàu không còn chiến mới là giàu minh trị thái bình phong. Nên bậc tu tại Hoàng Kim phải có lòng bác ái để chi Tiên, đưa Thuyền Bát Nhã, đưa sự du Tiên học đạo của dân nhà vào Đại La cho thân dân ta được thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Không sợ sự ngu muội của chính ta, mà sợ sự thông minh của tài hoa thiên cận, cái thiên cận là lúc đối diện với sự quyết định công bằng thì nó đi đâu thì và trốn sạch. Khi không có đại sự thì nó hiện ra phi thị phi vô, cái hạng thông minh đó như trái mù u của cái bệnh thông minh bị thông minh của mình lừa gạt. Ấy mới gọi sự chính tu đó chưa phải là hàng đại trí đại huệ để làm đáng trọng phụ tế thế thiên thời.

1. Thà chịu nhận ta ngu không trí để an bình thủy.

2. Chịu thua để an vị của Quốc Gia chủ đạo cho ta.

3. Chịu thiệt thà để cầu hiền tài ẩn sĩ, như Thuần Nghiêu mà bình trị đất Thuần Trời Nghiêu. Hay như Lưu Quan Trương (Lưu Bị, Quan Trường, Trương Phi) đi cầu Ngọa Long xuất thế (Gia Cát Lượng đạo hiệu là Ngọa Long). Hay như Châu Văn Vương đi cầu Ông Câu Cá để chánh hoá chu kỳ.

Bậc có tánh Thần Tiên không được đạo mình thì cầu hiền để đồng tu mới đạo, không được tài thần cầu hàng sách lược để bình gia. Nước mình không đủ tài hoa sao không đi cầu tài nhân trong thiên hạ về phù trợ cái kim nhân phù bá chân nhân.

Xưa nay những bậc quân phải có trọng thần là tình yêu của đạo di thượng, thần coi trọng Quốc Gia biết bái tướng để được công hầu. Còn được nước phải kiêm ngôi làm cho hoàn cầu đi vào kinh thương tế thế. Được con ai cũng muốn bông muốn bé, không đủ tài thần ai dạy đưa bé đó thành trưởng đạo tề gia.

Ta là người đại diện Tổ Quốc Ông Cha, cái đạo ta bao người đã hi sinh cho ta được, ta là hàng bắc cầu ô thước được hay không là ở chỗ đạo ta để giàu mạnh tề gia. Như ta yêu nước không để kinh bang như nước nhược, không cầu cái tiêu phước mà cầu hiền thần để sách lược hưng kim.

Ai cũng muốn hưng kim còn chờ hàng đại ái, ta yêu nước phải hát lên hơn cái tình trai và gái

để ta yêu sự ái quốc tề gia, biết cầu hiền thần
chánh ái lại đạo minh trị an nhà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

“Vô Vi Thiên Địa Chi Phụ, Hữu Vi Thiên
Hạ Chi Mẫu”; Trời là Cha đại diện quốc hồn
chi phụ, Mẹ là lãnh thổ ngọn rau tác đất nuôi
sống sơn hà, sanh các trình gia và sáng tạo tài
hoa cho Tổ Quốc. Có ai trưởng thành không
thiếu sự ân tình của Tổ Quốc mà nên.

Còn ta sanh ra có họ và tên đều gắn liền vào
tình yêu của ngôn ngữ, Văn nhân có lập muôn
ngàn sách sử hay văn kinh, văn hiến của sơn hà,
đều dùng cái văn hoa từ trong Quốc Tự. Có phải
tài hoa đời đời phụng sự tài hoa.

Cái Tổ Quốc mà Trời đã cho ta có đất dụng
võ, cho dù nhỏ hay lớn cho chí nhân dạy ta
thành phong hoá để đi theo phong thủy mà Trời
đất đã phong cho. Vì vậy ta kính người cổ để

quờn Thiên Chi Phụ Mẫu, sự dạy của Quốc Hồn để ta làm một đáng trình gia.

Trước giúp hàng tài hoa cho họ chánh tài an trí tuệ và tao phùng tri kỷ tri bỉ lại tình ta, yêu bậc ái sơn hà cùng nhau giúp dân giàu quốc mạnh, anh dạy em nâng quần chánh hội tinh thần. Còn ta tu cái thân và biết tu chánh sự tề gia ái quốc, như tình dâng trái tim của Phật để sáng tim đấng của các vị trọng thần.

Ta là hóa thân của người xưa trở lại, mười hai đời Hùng Vương Đinh Lê Lý Trần Nguyễn đã trải cái nhân cho chánh định sơn hà. Nay trăm họ của Hoàng Gia là Kim Tiên Ngọc Phật đem cái tình Tổ Quốc để ta di Phật di sư an chánh đạo của quần sư. Mở cửa ái chơn như tự ta tu tâm tìm ra phương vị để Tiên Thiên hoá thủy, còn ta đem phép thủy vào an bình trị lại đạo ta.

Đến đó Phật là tim ta, trái tim có đủ phép văn minh bình trị, nhà Nam Bang cao phong hoá, ta hiến tình dân ta dứt nghèo khổ. Ta có chánh pháp dân ta giúp dứt đoạ, ta có chánh

kinh làm cho thiên hạ giàu mạnh thanh bình tu trí tuệ lại đạo tề gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Tâm tàng thần, tánh tàng ý, phách tàng chí, trái tim ta có trái tim của thần minh, nó hoá ra Minh Cảnh Đài cao kỳ trí. Sự gì trong thiên lý ta chưa học qua nó hiện Thánh Tâm để chỉ đạo cho ta, như ta thiếu tinh hoa nó tu bổ cho đầy đủ. Cái đầy tinh hoa trong Vũ Trụ sự trí đạo theo về.

Còn tánh tàng ý là ta học đạo phải đi vào thượng trí, cái tánh ta sanh ra thiên lý là ý chí tiềm năng, nó là tánh chỉ Trăng của nhà Đạo nhà Phật. Như sự sáng nó ẩn ở trong ta, khi ta mới phát huệ nó hiện ra tối đen rồi tới sáng sủa của cái Trăng khuyết đến độ Trăng tròn. Như người lên non đi tìm sơn đánh, lúc leo thấy tối mò không thấy sự cứu cánh, còn khi lên tới sơn

đánh thì mới thấy nhẹ nhàng thông thả tự do mở rộng, ta nhìn thấy khắp cả tứ phương.

Còn phách tàng chí như nhà nho lúc là học sinh phải cần học cho rành mực thước, học trong rừng nhu biển thước, không đủ mực và thước khi thiên sư ra biển lớn biết đâu dò, giông gió dạy thuyền gia tài hoa thì thuyền lật. Có phải đạo chí nhân tiềm ẩn trong mỗi vị thành nhân, còn cái chân nhân lại ẩn tàng trong đạo của những hàng đại trí thành Phật đang bình thiên hạ của đời nay.

Chiếc xe lửa nó có đường thép để nó chạy, chiếc máy bay có đường không gian để di chuyển, còn con tàu yêu nước không làm cho đủ thì mặt nước chình nghiêng làm nghiêng ngửa con tàu. Cái đạo tu Tiên cũng như người lái thuyền đồng đức, cả hai Thái Cực nhưng cùng chung một con tàu.

Cái Thiên Đạo đưa vào thì thiên nhân là một, ta lái thuyền có Trời độ thiên thời, tức Thiên Tử có cái đức của quân sư, có cái tài của hiền thần yêu sách lược, quý lòng nhân thì thiên hạ đạo thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Không người để quảng độ, không người để người ta ngộ cái đạo trong ta. Tức cái trí của đại gia trở thành trí tuệ, tức không mình tài gia của ta trở thành vô thị ngã văn, tức không văn tự dài dòng. Ấy đại ý nói chân nhân không chấp trí, như trí đắc trí thì vĩ nhân cộng tri, bằng không đắc trí ta cũng giữ phương vị cho dân ta giàu mạnh và bình trị, rồi cầu hiền trí để thành tri.

Bởi ta làm theo thiên thời địa lợi có nhân hoà, ta đã hiến tình ta qua lời kinh phổ giáo, ta đã dâng tinh hoa vào gia chánh triều trung. Cái sáng trong ai lại không thấy sự dâng lòng của người ái quốc, còn bàn làm chi cái tướng và vô tướng của hàng mãi võ cầu nhân.

Đạo đại hùng do trời khai Kỷ Nguyên Di Lạc, cái ta đi Thần Tiên Bồ Tát cũng đồng đi, Tam Giới đồng thi trong đó có ta không sai

phương vị. Đạo ta thành là hiệp thủy hoà chung cho đại trí tuệ tao phùng.

Như người tu đạo Huyền Khung như lòng Trời Thượng Đế; cái ta thành không tranh cái tu đắc đạo lại không dành. Thượng trí không tranh để đời an kỳ thủy, thượng tài không danh để Trời cho dân đại trí ta thành.

Làm để chu toàn đền ân Trời cho ta cơ hội di đạo, dâng cái không ta để đạo ái quốc ta thành. Được đạo trước làm đàn anh đào tạo hàng đại tướng, được chí nhân khiêm tài để hướng thượng đàn em.

Yêu vì ái tha nên quên tình ta trải qua bao giông tố, còn yêu thì cứu khổ không cho sách lược dân giàu đâu giải thoát nỗi nạn khổ của lòng dân.

Ta đủ đạo tài nhân sợ gì không có vàng để hiến, ta đủ văn tài sợ gì không có kinh điển để kính cổ nghinh tân, ta có Thượng Đế là Thầy của bậc chí nhân, và các Tiên Thần sợ gì không giàu mạnh. Vậy ta thượng thời kỳ để lập đánh an lưu, chơn lý đến để thiện từ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thứ kẻ thù tức tha lại mình là nhà Đạo tha kẻ thù ân xá thiên hạ đó vậy, tức tha ta để ta đi vào cái chơn tài không cột nhân chi sơ của phải và quấy. Việc của người xưa việc ấy ta chưa phạm với bá gia, ai phải đi xa hay ai quấy ở lại, chơn đạo là cứu cả phải và quấy chớ chẳng theo ai, tức minh độ được cả hai.

Ta là Phật không phải người nên tha cho tất cả, trở vào cái đại bi hiển hoá trái tim bi. Thiên hạ muốn thắng bài thi của ma tâm thì dứt sạch phải và quấy, trái tim bị thất tình che đậy ta bỏ đậy để không tim. Tìm lại trái tim có Phật Quang để lòng ta tỉnh thế, họ và ta từ Trời con cháu của Thượng Đế và con Tiên Cháu Phật đã sanh xuống trần gian.

Khi xuống thế gian họ đầu thai vào ngũ sắc trên đất, khi thành người họ quên là họ từ con

Tiên Cháu Phật bị phạm lỗi trên Trời phạt xuống trần gian để tu sửa thật rồi để đi về.

Khi vào đất họ bị thất tình danh tài tranh đoạt, lại quên trái tim ta là con Tiên Cháu Phật ở Thiên Hà. Nên lụy thân theo thế gian pháp của con người.

Như họ chối họ từ Trời, đời sau theo Chúa còn chối Chúa và họ còn bán Chúa, và họ chối Chúa trên mười hai chặng đường của Chúa trên Cây Thập Tự, họ muốn giết con Trời.

Họ quên cái Thiên Thượng tôi tâm tôi lại kết thành võ đạo, họ làm mưa làm bão, nhưng họ cũng là người chối Chúa rõ ràng chưa. Ta đại diện Chúa và Phật Đại Thừa đã vị tha và tha thêm một lần nữa. Kỳ này tha kẻ thù để tìm ra bằng hữu của chính ta, tha kẻ thù để tìm ra huynh đệ tử muội để hương thề xây lại tình quê.

Trên nước Trời phải nhận lại tình xưa mà tất cả các con đã chối con Trời, cũng là Trời lại xuất thân vào học Phật, để đời nay cùng nhau tha thù cho hạnh phúc lại thế gian, rồi cùng nhau diệt độ nó thành cõi Niết Bàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Tùy Thời Biến Dịch,
Tùy Ngộ Anh Nhi.

Trăm thứ nhân nhân biết tùy thời là chữ nhân biết cao quý, năm thứ giáo điều phải tùy duyên đạo đó mới cao thanh. Như sát khí của kim là chiến tranh ta dùng đạo tùy thời là không chiến. Bởi sự tranh kim giết chết cái thiên lý ở trên mình.

Còn thủy đức sinh ra hàng chí học không tùy thời sanh kinh thương thành kinh chiến. còn cờ bạc sát phạt thương trường, biết bao kẻ đau thương vì mất tất cả, người kinh gia là tế thế độ nhân, sao lại làm mất đạo của thần nhân trong thương chiến kỳ tranh.

Còn quả đức của trinh nhân, người thật thà dưng lòng không ai chịu lấy, cứ ưng lòng theo xảo trị kỳ phong. Nên bậc tài tử bên trong họ

buồn mà từ quan về làm vườn để ẩn sĩ, có phải lửa xảo kim đang cháy sạch đạo của Linh Đăng kỳ quý đang chổi bỏ, vì mê kim mà chổi bỏ các tài thần.

Còn mộc khí: Thì tôn giáo hô phong, lòng vị nhân mãi võ cái đó tuy có, cái có là võ có mấy ai biết cơ Trời đã thừa võ hoá văn nhu cho đạo Tam Kỳ.

Còn thổ khí: Thì binh cường tướng giỏi sát phạt cái lòng chí nhân của Trời của Phật chưa mệt mỏi hay sao? nên bình tâm vào sự tu trí tuệ để an bình. Ai cũng không chịu khiêm nhã ở đằng sau đều đơn phương tài tử ở phía trước, còn bầu cử làm lẫn người dẫn nước đi ngược là tai hoạ của tận chiến cùng tranh.

Kẻ sĩ mãi võ vì danh có ai nghĩ yêu thì chịu thiệt thòi một chút để phù tài cho tình nước vào cái đạo trị bình. Còn hàng chánh tu dứt ý niệm ân sinh để sách lược dân giàu quốc mạnh. Ta không cứu dân ta và nước ta ai đến để cứu mình ra.

Họ có đến cũng vì tiền tài và địa lợi, hễ ta lệ thuộc kinh tế là có thể lệ thuộc binh quyền, cái

đạo cao minh ta nên nghĩ cho kỹ và xét ra cho cùng tâm tận lý, ai đắc thì người đó minh trị và làm đạo tùy thời an vị lại Thiên Thơ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thiếu làm cho đầy, đầy rồi làm cho an, an rồi làm cho sinh trí tuệ để thấu thị thiên cơ. Thiếu tài nhân ta cầu hiền cho đầy thiên chức, ở chỗ đầy đủ nhân tài làm cho hàng học sách lược lại sự bình trị an dân. Như đủ sự hoá thân phải xin Liên Hiệp Quốc cho nước ta không chiến, cầu được thái bình để vào nhân chánh cao minh. Đó là đạo phục sinh thành lập sự an đạo.

Nước mạnh dân giàu được phục sinh dạy tài hoa ta đắc trí tuệ, hành văn để minh tế thế, còn võ cử đem sự thành Tiên để bảo vệ sơn hà. Còn yêu lớn phải vị tha để láng giềng ta và người bình đẳng và kính thương tế thế. Có phải thiếu làm cho đầy, đầy làm cho an, an rồi sinh tinh

hoa đẽ sáng lập đạo lớn Hoàng Kim đẽ ta an đạo.

Đến đây dân giàu biết dâng tim và kính tôn Thượng Đế, tài hoa biết kính Cổ Phật Tổ cứu thế mà dạy con Trời. Ta được cái Đạo Hoàng Kim thiên hạ về ngôi Trời phục vị, Như Niết Bàn tại thế sự cao sang và minh di thiện đến vô cùng.

Bậc đại trí biết hiển trung đẽ mình học đại trị, đại tài biết dâng nghĩa cử đại ái quốc của trình gia, thiên tài biết trở tâm hoa thâm kín và được đắc đạo. Có phải Chư Tiên đi xây quốc bảo mà quốc đạo được Niết Bàn.

Còn hàng chơn tu biết hồi quang cái ta là Phật, cái ta chơn tình cho con Tiên trên mặt đất được trở về trong đại kỳ quan. Yêu như vậy đâu thiếu gì trong thiên hạ, như cá hoá long rồng mây thoả dạ đẽ rồng mây, Thần Tiên về lại đài mây dâng tài vào sự lập công bồi đức.

Cõi Hoàng Kim dạy Thần Tiên trên Trái Đất tu chính lại sự bình trị của Hoàng Kim, cho con Tiên Cháu Phật thờ Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thiện Nhân Bất Biện,
Biện Nhân Bất Thiện.

Xưa nay các bậc trung nghĩa thần thích về biện bác, mà lòng dưng lòng dụng võ cho thể đạo thành công. Có phải họ không nói bằng lời biện bác lại âm thầm hy sinh để bảo hộ bậc chí nhân cho quân chánh tinh thần. Ấy mới gọi anh hùng tử, chứ khí hùng bất tử, bao tài thần can Vua vì danh dự của đạo tề gia.

Họ không giỏi văn chương mà họ dưng tình ái tha bằng ý chí bảo quốc, họ yêu Vua như đình đóng vào cột không đổi không thay chí nguyện lớn của đạo khung phò, Họ nhịn nhẫn sự quân cơ để cao tài phù ái, có những thứ tình sống mãi mãi trong ta. Cho nên ta nói thiện nhân bất biện là vậy, họ chỉ làm trong chơn thật ở nội lòng.

Còn biện nhân bất thiện giỏi như Tần Cối, biện quá hay làm mất tướng soái Nhạc Phi. Còn Thần Tú cao chi lấy văn thi chê Huệ Năng là dòng người thất học, ai ngờ đâu Phật truyền cho Phật tâm thật làm tỏa sáng thị phi để bậc chí minh tri thật thà thành đạo ái quốc.

Còn ta là hàng Bạch Vân Kỳ trí tri để an bình sự thiện ác, đời Thượng Nguyên ta có Đất Thuần Trời Nghiêu, nó đẹp như sự kiến trúc ở Linh Tiêu, nó sang như Bồng Lai Tiên Cảnh, ai vào thăm không chịu về xin ở lại lập danh an lạc.

Còn Phật Di Lạc lớn làm sư, nhưng Ông Thầy này không tranh thiên hạ, cho đi cái ta có để cho thiên hạ thái bình giàu mạnh chi gia. Nên Tam Giới Thần Linh còn xuống nước Trời để học đạo với Phật Di Lạc, họ cũng cúi đầu đánh lễ con Trời quân chánh thần trung.

Hoá thân kỳ phùng thần tiên trên Thất Trùng Thiên xuống nước Trời tu Kinh Phật, Pháp Phật. Đến đó đường không gian nối vào Quả Đất, các Dải Thiên Cơ không đi tìm họ đón đưa ta vào thế giới của Thiên Hà, cho đạo gia ta và họ thành chánh quả.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Chí Nhân Bất Sát,
Sát Nhân Bất Trí.

Hàng chí nhân là người đã tu tới chỗ chơn thiện, còn hàng trí đạo đã thấu hiểu đức lớn của lòng Trời. Còn nhìn thấy Thiên Vọng Khôi Khôi, sơ nhi bất khả lậu là lưới Trời lồng lộng bao la, cho dù mảy lông không lọt. Vì vậy vị tha là minh di thiện, là hiệu ý Trời.

Ta phạm tội Trời tha, ta ở trên Trời cho ta xuống thế, cho ta vào làm người để tu chí thiện và phục hoá cái Trời đã tha ta. Nên hàng đắc đạo tha thù là thế thiên hành đạo, vì họ và ta trái tim Linh Quang không màu không sắc đó là con cháu của nhà Trời họ nhìn chưa ra, còn ta phải tha để tỉnh thế.

Làm con Thượng Đế không nên sát hại đàn em, nó chưa giác ngộ nó quên, ta giác ngộ rồi tỏ sáng. Ta viết Tân Kinh là cho nó biết nó là ai trong Trời Đất thái bình, nên hàng giác ngộ nên bắt chiến để trả tự do cho núi non hồ biển lại cho Trời, để cho thần thánh trong vô hình yên ngôi, và cho Quốc Hồn hoá giải oán khí của linh hồn tử sĩ, để cho ta cúi đầu nhận ta là con cháu của Thượng Đế để ta về.

Ba ngàn năm chơi đủ rồi, nay ta phải giải mê đi về sự thanh tịnh thật, phải dâng thái bình Phong Tiên trên Quả Đất để tu lại Đạo Trời, Thần Tiên Thánh về ngôi cùng nhau tu học trí tuệ. Từ đây tu cái Đạo Trời xuất thế để giải thoát Thần Tiên.

Anh dạy em khuyên Trời cho giàu sang ăn không có hết, còn du Tiên cao cảnh để ta về, cái cao sang của hương thề tự dìu nhau thành đạo. Có phải bắt sát là lòng Thượng Đế Háo Sanh cho hàng ái quốc biết trung thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đạo Gia Bất Tranh,
Tranh Gia Bất Đạo.

Đạo là sự tu di Phật, Phật là sự tu di thiện, cho nên người thiên định đi tìm đạo của chơn linh, tức đi tìm mình là ai vậy. Được cái ta trong vô hình vĩ đại lại đi vào thế giới thiện ác vô tranh.

Cái học của hoá thân Kim Thiên Tử là cái học minh trí để xuất tiềm năng, nên Phật chỉ trắng mà không dùng lời truyền đạt. Còn Thần Tiên học đạo thì cõi rỗng cõi hạc để trở lại cõi Động Đào Nguyên, cho hoá thân đắc đạo theo về.

Vào các lớp Đại Thiên thường khiêm tài để đại ái, Thiên Kinh như vàng ai được tự tại để chân nhân, cái hoá thân nó cần nhiều thời gian để trí để huệ. Nên nó giả ngu không tranh cái hậu thế, để thời gian vào đạo xuất thế của Đại Thiên.

Học cho xong sự thi nhân chứng đạo tốt lành, cái kinh quá siêu làm mình siêu trần xuất thế, cái trí tuệ nó biết bay ai tham chi cái hậu thiên tài.

Không tranh để đi gió về mây, như Bồ Tát chỉ trắng không đi tìm vết chân con thỏ, ấy là tâm ta và Trăng thành một Khối Linh Đẳng, dẫn thiên sư đi học đạo thiên sư.

Học trong cái dứt căn hậu học, để cái nguồn cái gốc từ đó hiển kỳ kinh, học cái dưỡng sinh Trời Cha ta đặc đạo, học cái thiên tình không tranh trong các cửa thiên cơ.

Cõi tận mỹ ta sạch thế gian trí, nơi không người ta thi để ta trong, còn cái Đạo Hư Không là không tranh ta là Phật, không vạch đất tìm sâu để chân lý thật rước ta về.

Cái gì đủ qua mau làm cho mặt Trời sáng lại, cái văn minh của ngày hôm nay không nhớ quá khứ của hôm qua, tức đạo của ta không tranh quyền bá để giai không đạo lớn ta thành.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Tài Gia Bất Chiến,
Chiến Gia Bất Tài.

Chữ tài gia ở đây gọi là thiên tài; như nhu thắng cương, nhược thắng cường, yếu yếu minh minh thắng cả hàng trí định huệ. Nhu thắng cương nói nên sự Thánh Kinh mà tỏ sáng văn chương thì học sĩ thừa võ hoá văn, đi vào chu kỳ Thượng Tiên Thánh Đức. Đó là nhu thắng cương cao lãnh vực nho gia, còn nhược thắng cường người đàn bà kinh văn lễ nhạc tao nhã có thể thắng lòng của đại tướng cầm binh.

Còn hàng quân tử có sách lược thái bình phải biết yêu hàng đại trượng phu ái quốc, đó là nhược thắng cường mà Đạo Trời Đất kết tinh ba. Còn yếu yếu minh minh thắng hành trí tuệ, người lớn nào thấy con nít không ngoan lại không ấm không bông. Như kẻ sĩ đắc đạo bên trong phải làm mềm lòng hậu thế để tình ta đi vào tình tế thế của thiên sư.

Như Phật mở chơn như nó nhỏ như trẻ nít, mà cái cô Phật nhỏ này tài trí quá là hay, các cõi trên mây nó thuộc lòng hết trội, cái mà tạo thiên đến nay nó biết rành như ở bàn tay có ngón ngắn ngón dài. Nó nhỏ mà hay hỏi ta lớn ta có chịu kêu nó bằng Thầy để học, có chịu tôn nó là chị Phật để nó lại là Thầy.

Kinh tạng đến đây thà thua kinh để được nó, chơn lý đến đây không tìm được Thầy này ai độ mình đây. Nó giúp cho ta cái tao ngộ Ròng Mây, sự yếu yếu minh minh trong thiên định chi đạo. Có phải là Thầy còn ta đi chung với nó để trùng tu trí tuệ, để ta cùng nó hội ngộ lại Quần Tiên Chư Phật xuống tận độ thế gian này.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thương Gia Bất Tranh,

Tranh Gia Bất Thương.

Trời sai hàng chí nhân lập kinh thương để tế thể là đạo bình chuẩn chi dân, thương gia giúp thể để công đức lớn cho mình. Đời nay đi vào thương tranh đau lòng biết bao như lạnh ái quốc, thương trường thành thương chiến ai thay Trời để bình chuẩn tình thương.

Nếu dây đờn lên mãi thành cương trước sau gì đường dây thiên hạ cũng phải đứt, ta hỏi ai là người biết đôi nên kinh tế có tình thương an chánh lại thị trường.

Nên hàng đại trí biết nhường, tự nhiên thiên hạ học quờn kiếm, còn tài hoa biết yêu dân đứng ra ngoài sự thể chiến của kinh thương, còn kẻ sĩ yêu thị trường kinh thương dứt chiến, bàn cờ Tiên không phục thiện, Trời sụp đất chôn ai kinh tế để thay Trời.

Đồng đất bao la là Trời đang kêu ngưng chiến, ai là con cháu Trời phải nghe lại tiếng nói của lương tri. Ta thắng người thua cái vui gì mà gian mà trá, thôi đi cái thiên hạ bình để dựng lại nguồn thương bình chuẩn lớn tế thể chi dân.

Đại thương gia không tranh là Ông Thần Tài giàu tể thế. Còn hàng đại thương gia có đạo giúp kinh thương của một quốc gia.

Thương nghiệp lớn mở ra cần biết bao nhiêu Ông Thần Tài trọng nghĩa, để sự chi thương có đạo lớn chi dân. Như hàng trọng thần giàu sang lại có lòng vì dân vì quốc, nước được tài thần dân được hàng chánh đạo bình quân lại thị trường.

Trời sanh Thần Tài có trung và có nghĩa, họ mới gọi là bất thượng tài, càng giàu càng cao quý, thương trường là đường thần kinh tể thế, là đường nhân của hàng lãnh đạo an dân.

Nên thương gia bất tranh vì họ biết đạo yêu dân và ái quốc, tranh thương còn công đức gì trong chỗ loạn tình trường. Nên hàng đại thương vì lòng từ bi không chiến để nuôi dân cùng mình tể thế bình chuẩn tình thương.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

**Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.**

- *Hết Quyển. XXVII* -

Quyển.XXVIII
Bộ Di Lạc Phụ Nữ Tâm Kinh.
Lời Nói Đầu

Lời yêu cầu của Thầy Vô Danh Thị: Các vị Phụ Nữ trước khi nghe kinh nên ăn chay tịnh, mặc đồ trắng ngà, trắng xám cho phù hợp theo dòng điển kinh của Bạch Vân Kỳ chiếu xuống thanh nhẹ và trinh sáng tâm hồn.

Kinh Vô Tự của Thầy Vô Danh Thị chuyển luân từ Tâm Kinh của Lô Âm Tự và ở Hàn Lâm Viện Học của Trời Ngọc Hoàng Thượng Đế. Nó là chất xám của Thần Tiên Thánh Phật gom lại đưa xuống trần gian, giúp cho Thần mạnh về trí tuệ, giúp cho Chư Thánh mạnh về tiềm năng, giúp cho Chư Vị Bồ Tát Tiên mạnh về huyền năng thượng võ, giúp cho Chư Vị Thánh Phật, Tỳ Kheo Phật, A La Hán Phật và Bồ Tát Phật thành chánh quả trên quả Tinh Cầu. Cho những Vị Phụ Nữ tu đặc Phật kỳ ba, là nhờ mười hai bộ Tâm Kinh của Phụ Nữ do Phật Di Lạc truyền xuống.

Nên hàng Phụ Nữ hãy tịnh tâm nghe đây, để trí tuệ ta mạnh như Thần, sáng như Thánh và

lòng ta được sướng như Tiên và tu trở về một Vị Thánh Phật hiền như Phật. Nó giúp mình thâu lại chất xám của Thần Tiên ở trên mình, để trở thành Tâm Kinh của Đức Phật trong tâm hồn của các hàng Phụ Nữ đấng Phật đấng Đạo trong Kỷ Nguyên Di Lạc kỳ ba. Cái cao quý trong lòng người Phụ Nữ là sự trinh sáng, một tấm lòng nhân có độ lượng biết bố thí và hiến yêu, có một cái đức mỹ ái hoà nhu, như tu thân để thành hàng Phụ Nữ trí tuệ.

Nhà có đạo phò chồng làm định gia phong, nước có đạo thờ chồng trung hiếu tiết độ, giữa xã hội biết có tâm nhìn để trở thành một vị Quan Âm thứ nhì cứu thế.

Lòng bác dưng chén cơm linh cảm đến kẻ thiếu đói, dưng sự bình tâm cho những kẻ thiếu suy tư, hái hoa lòng dưng cho hàng tu đạo để chi ái.

Lòng người Phụ Nữ có vị tha tình hận của mình để cho nước được tài thần phù trợ quốc gia, cho gia được thiên sư, cho con mình thành bậc học sĩ là nhờ đức vị tha của bà Mẹ, như bà Mẹ Trời thứ nhì ban khí xuân vào tâm hồn cho

những đứa con yêu nước lớn mạnh, dòng sữa lành của bà Mẹ Việt Nam, bà vợ Việt Nam và bà chị Việt Nam và những người Phụ Nữ Việt Nam nuôi sống trái tim trí tuệ của quốc dân Việt Nam đang nằm trên lãnh vực yêu dân ái quốc.

Có tình yêu nào tinh sáng và cao quý hơn tình Tâm Kinh của lòng Mẹ đã yêu nước thương con, ở trong tâm hồn của những người Phụ Nữ Việt Nam đã từng tu thân và thiên định vì ái quốc.

Học Phật hiến yêu vì yêu dân, tha thù để đắc thành chánh quả vì đạo lớn mà họ muốn làm tròn. Như nhìn một danh tướng phải thắng vạn quân, một chơn tu phải có lòng tha vạn thù để mình thành Phật.

Vì vậy đạo tha thù của Phụ Nữ là một công đức Đại Thừa, để sự vị tha của vạn thù trong lòng người Phụ Nữ để trở thành Nữ Bồ Tát của nước Việt Nam, mới thành chánh quả trong Kỳ Nguyên Di Lạc hiến yêu, lập Tâm Kinh cho hàng Phụ Nữ ái quốc chi dân tu hành đắc đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

**Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô Di Lạc Vương Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Nam Mô A Di Đà Phật.**

**Kính Bái
Đức Thầy Vô Danh Thị.

Phụ Nữ Tâm Kinh

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đạo Gia Bất Luận,
Luận Gia Bất Đạo.

Hàng thiên sư đã thông tình đạt lý họ giúp đời vì thực hiện lòng từ bi của Phật Tổ Như Lai xuống cứu đời, có lúc họ ăn trường chay để cho

lòng họ có chay tâm và dứt niệm. Vì sự chi dân không có tính toán hơn thua để tròn chí nguyện, và vĩ nhân không có biện bác nhiều lời.

Họ biết được lòng Phật lòng Trời là thuận thiên thời di đạo, sự tịnh tu tại gia là trả nhân ái lớn với Quốc Gia. Có giàu họ không quá xa hoa chỉ đầy rồi biết đủ, càng sang họ có đạo không cao kỳ và kỳ thị hèn sang.

Họ trọng đạo nên giữ đạo là lòng nhân, làm ra được giàu thì biết bố thí, như tương ái tương thân để bình trị lòng nhân định vị ở tình nhà.

Họ biết đạo của trọng thần nên phò trợ, họ thấu lòng Trời nên không biện bác vô duyên trong Trời biển của người ta.

Còn thế ngoại đạo duyên, họ không tranh với Tiên và Phật đến đâu an đến đó, cái an tìm làm cho trí tuệ chỉ rõ đường về. Còn hàng trá đạo thì biện bác đủ lời có lúc sai ý Trời mà họ không biết, hay mê cái giả tu giả giới là thiệt, lên thuyền thiết lộ cùn lời.

Hàng đại tu không dùng lời mà dùng chơn tâm để nói, trái tim linh quang không giả không dối. Ấy mới nói đạo gia bất luận chánh tà, tịnh

gia bất luận thiện ác. Có đứng ra ngoài hàng biện bác mới là hàng hiền thần Bồ Tát cứu độ quốc gia.

Họ dùng tỉnh để chế động của Tiên Gia để chi tình chi quý cho Quốc Gia lành mạnh. Nên hàng đại trí thì thành tri, đạt đạo rồi thì không biện bác, thiện giác không chánh không tà.

Còn chơn nhưn tài hoa lại không dùng lời nói trong các cảnh giới hoá thân, để tịnh lòng nhân huệ trong mới phát, học cái siêu biện siêu bác đạo lớn mới thành. Học cái siêu Tam Thanh cho hoá thân kỳ phùng với đạo.

Như người tìm được mỏ vàng rồi sự mừng vui không nói hết lời nói. Có giờ vui đâu mà luận chiến với cùng tranh, để lòng thanh lòng bảo vệ sự chí nhân cho ta thành đạo.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Nước Tịnh Được Trong,

Đạo Tịnh Được Huệ.

Người tu thiền định như phép thủy, nhìn hồ Tiên để biết chế thủy ở trong mình, như tim và tình càng yên càng phát ra sự trong sáng. Sự yên đây là yên thất tình không đeo vào chỗ ta tịnh lặng, để cho nước trong lành trình sáng tình ta.

Chữ thanh tim là làm cho an, chữ tịnh tánh thì làm như không tánh để ta đi vào cứu cánh của thân minh. Nhất Điểm Chơn Linh từ trong sanh ra thân huệ, nó xuất ra đi học tế thể.

Còn ta lòng lại lặng lòng để chứa khí hạo nhiên, nó đi vào Đại Thiên ta lặng lòng cho trống, để khi nó về ta chứa sự thâm kín của hư không. Giữ mà như không giữ cái dự trữ của thiên cơ, như học Thiên Thơ được ở Trời và thiên thời đều ghi cả.

Hiểu cho đây an đó chẳng nói với ai, thâm kín để cao bay của trí sanh huệ, của tâm lý sanh trí độ tham thiên, chữ tham thiên đến đây là tham ngộ thiên cơ, cái học của Thiên Thơ là sự học chi đạo chi giáo để ta thành đạo, lại không người người đắc đạo lại không ta.

Như thành Phật rồi thì tâm đã không ma, tự nhìn sự trong thanh của trí. Nước càng trong có phải nhìn sâu càng dễ thấy không, ấy mới nói Thiên Tông đi vào lòng nước.

Tịnh cho trong để ta nhìn vào cái đạo của Hư Không, như Minh Cảnh Đài siêu giác Thiên Bồng, đến đây muôn sự đạo là không thật, đến đây muôn sự động là chưa sạch trực dục, hiểu vô cùng là lòng lắng lòng cho được thành công, Ấy mới gọi là tham ngộ thiên cơ trong tịnh lặng, để sự tịnh trong nó phát huệ lại tiềm năng.

Trí sạch thính âm mới mở ra trí tuệ vô thượng, lòng sạch sắc tướng mới là người tham ngộ thiên cơ để thấu hiểu thiên thời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Trí Tịnh Thần Minh,

Tâm Tịnh Phát Huệ.

Chữ tịnh của trí tuệ là được tỏ sáng thì ngừng tri, để trí kia trong thanh rồi sanh trí tuệ, để trí phục vị quờn nhân trị. Lòng yên rồi lặng dục tức không tình và tướng buộc ràng, thả tâm theo linh điện thanh quang tự do Tiên Thiên Chi Đạo. Còn không tri ta là ai để cái tim sanh không buộc không ràng vào các cõi Hư Không.

Cao đến không bàn học đầy không theo dõi, cái gì được lặng lòng không nói trong các cõi huyền vi, còn học tự nhiên phải thi sự đậu là minh kỳ lý.

Thấy dường như không bỏ đậy không nghe, nghe dường như không để trí lặng trống, cứ nhìn vào hồ để cho trong trắng Linh Quang thì đắc ngộ sở học của miễn bàn.

Một người leo thang người đứng sau đừng kêu đừng réo, đừng nhắc nhở, cũng đừng vấn vương sự khôn khéo nhân tình tức xả bỏ sự có mình cho người bên kia an dạ, để cuộc thi thân Tiên của họ hết sức quang minh, mà người làm Sư Phụ dạy đủ tình đạo chỉ tình cho đệ tử.

Giữ giờ thi cái ta không trói tình giúp hóa thân ta dứt tướng, cái ta không động tướng hoá thân ta mới sạch niệm của trần.

Tới đây cái tu của hoá thân là cái tu của chân nhân không có bàn sát thân của ta nữa, là cái tu của hoá thân đến đây là tu bổ trí tuệ, không bàn kinh luân của tế thể mà bàn Diệu Hữu để Hư Vô.

Xuất thế hoá thân đi học huyền cơ, như Thuyền Bát Nhã nó không có đáy, còn thiền sư giờ đây lòng phải không lòng. Trí đến đó quờ không, phải biết trí kia sanh thành trí tuệ, lòng đến đó là không lòng biến thành thuyền pháp để hư vô phát đại tiềm năng.

Tâm đến đó là không sanh ra trái tim Linh Khứ, phép pháp đến đó là không dùng Diệu Âm Phật Pháp mới đi được vào trong đại định của thiền tông. Ấy gọi đạo không lòng để đi vào hư không làm chủ.

Cái ta là Phật đã thành lại không sắc pháp thính âm, để Hư Không tham ngộ sự trình sáng lại sự có sự không cho lòng đạt nguyên hồng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Thắng không kiêu để thiên thời định vị, thua không nản để địa lợi dân giàu; người học đạo thắng ta trong mọi hàm tiếu của thế nhân, thắng ta trong mọi danh hiệu phù đồ gia tử, thắng ta để hư vô cả tình lẫn tướng, để cho ta không tranh danh trong hậu thế đấng hành.

Còn giàu mạnh tân canh cái lòng biết bổ thí, cái thắng đó không tranh tài khí của thường tình, cái thắng của đức tin Đạo Trời không đổi trí, để ta đi về thiên tình Thượng Đế ở trong ta nơi đào tạo linh hồn, ta thành bậc chí thiện và thành nhân đại diện nhân tâm, lại là nơi siêu thoát của thần minh có đủ chi tình trong các cõi Linh Bảo. Cái thắng lục đục thiên nhân cho ta thành chơn đạo của chín Trời.

Ta được thắng lại hoà dưng tình để bình giải, không kiêu căng cái ta đã thắng mà cho trong

trắng lại linh hồn. Đẹp bỏ cái thế gian suy tôn để cho sự bình đẳng tự tại.

Đường siêu quang không trở ngại trong các siêu nhân, cái thắng của hoá thân không tranh mà thắng, ấy là thắng lòng mình để đạo mình linh diệu chí nhân. Còn thua mình phải điềm phải tỉnh để tìm ra sự chiết tính của sự thua.

Người làm tướng có thắng có thua mới luyện sự chí nhân không mừng không nản, nhìn các dây leo bò trên tảng đá thẳng đứng dậy mà nó níu theo, kẽ hở của đá để leo lên. Có những chỗ trơn nó lại trường mình đi lên tìm góc cạnh để tiến, cái cây bò kia có phải nhẫn lại để tìm phương vị để mình đi trong cõi Ta Bà.

Bậc thiên sư có khi phải như dòng nước từ trên suối chảy ra sông qua không biết bao nhiêu góc cạnh của tình trường, nếu nó không biết tầm phương ai tầm keo sơn dùm cho nó chính. Cái đạo thiên sư ngâm vịnh là để chiết tính một phương trình.

Còn chữ đạo hoà minh là đến đích rồi thành tựu, có cái đạo nào không làm mà tròn đủ thiên cơ, cái luyện đạo của chí nhân thắng rùng nhu

đề ra khỏi biên thánh, trí tuệ thành nhất hạnh của Phật Gia.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Sống không thù là Thần Tiên không hận, trên trái tim phát huệ là đấng Đạo Hư Vô, nếu ta biết đời là bãi trường thi dạy cho ta thành đại trí, là trường thi cho bậc đại chí sanh trái tim minh, để ta nhớ lại ta sinh ra trước khi giáng thế. Ta ở trong cõi không phiền não của cõi thanh, bởi nhất trần ta chưa dứt lòng tranh đạo lý.

Hay cõi trần có một số nhân quả đời ta phải trở lại trả sự hiển ái công bằng nhân quả của thiên cơ. Bởi cái nhân quả đó, bởi cái động đó của chân nhân mà Trời và Phật cho ta đi vào cõi động để giải để trả để cho ta trả xong rồi. Một kiếp rồi quay về nơi không phiền não ai ngờ vào đây ta bị mê theo danh tài tình tướng, làm ta quên cái cao thượng của tâm hồn.

Ba ngàn năm ta đầu thai xuống lên làm nhân loại suy tôn trong đường luân hồi không dứt, Thầy đời nay đem chánh pháp cho ta để dứt mọi Thái Cực để tìm lại chính ta trong ngôi không phiền não để ta về.

Hiếu đến đây là hiếu cùng tột cõi phiền não để ta phương sanh trí tuệ, ta có một hương quê không có phiền không có não, nơi đó là chơn đạo Bồ Đề. Cái cõi không mê ai vào đây cũng được đại giác, còn trường thế gian là thi ngang trái để ta thông đạt.

Kẻ sĩ đòi lại sự chí công, Vua thế gian không tu thiên định ai trả cho kẻ sĩ đạo chí công đó trong đời. Còn dòng nước đục làm sao thấy trái tim ở trong tim nước, để lóng trong nên các hàng quân tử và Tiên Tử, như đứng trong ba dòng nước của trường đời.

Quốc Gia không có Phật tim ai làm cho nước đó được trong sáng trái tim linh cơ của học sĩ. Vì vậy đạo của thiên sư là đạo thông tim, để làm cho trong sáng lại hồ và mạch lý, sự khử trùng kia là khử sự thất nhân tâm để thiên hạ linh tâm lý.

Tâm có linh ta học sự tim sanh thiên cơ và trí tuệ, sự học làm sạch lòng trần thế, sự học làm thiên lý truyền tim, sự học đó là tim sanh trí huệ. Sự học của người tham ngộ thiên cơ cho trình sáng, rồi đem ra giúp học sĩ làm trình sáng văn minh giàu mạnh lại sơn hà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Vui trong cái an là tự trị, bình trong cái lý là định huệ phát sanh. Người thiên sư vui với cái ta xuất thần liễu giác, hiểu đến cõi tĩnh thần thì trí tuệ bình an. Vào những cõi Tiên ban luyện tốt đại trí tuệ, sự vui trong vô hình xuất thế, có phải sự vui điềm tĩnh thần quang, vào các cõi thiêu quang nghe nhạc Trời ân đãi Thần Tiên chung thủy cùng ta.

Ta nâng ly ngự tửu để tao phùng lại hội ngộ làm vui với đạo gia, cái vui thanh tịnh cho

người đắc trí tuệ, người an vui học đạo lý sống để thắng mình.

Cái vui thông vô tự chơn kinh đạo ta thành Phật, cái vui sở năng thượng học của đạo theo về, cái vui hơn sự hưởng thê, sự học cho ta thành hàng thượng trí. Có phải cái vui có sự cao quý để mình vui chơn lý ôn hoà.

Còn bình lòng ta là Phật trong các lý và định huệ, “rừng nhu biên thánh không dò, học mà không huệ biết mò đâu ra,” cái học đó là tâm lý vô hình, sự học của linh minh và thần giác, như ta là Thầy của uyên bác, hay uyên bác là Thầy để giai ngộ lại ta. Sự học minh tâm của đạo gia tại sao đòi Phật ta phải kiên tánh. Ấy nó nói người đạt đạo còn đòi sự học đại hạnh để thiên cơ.

Như nước được giàu thì hàng quân vương phải có sách lược đại trị, để bảo vệ sự dân giàu cao quý thần dân, như nước được thái bình phong thì hàng đại thần phải có sách lược chi dân tế thế, bình chuẩn kinh thương để giàu mạnh thị trường, như tế thế có tương dương thì đạo bốn phương vào lại được an vị.

Vui mà cao quý đó là vui văn minh thuần tuý giúp sức trí tuệ của văn minh, kinh tế có chung tình thì huỳnh gia mới chi bảo, đạt cái đại trượng phu phải nhất tín để đại an vui. Như Vua chi tình thì thần dân phải có chung có thuy để cho Vua ban sự minh trị đến lòng người. Như hàng đấng đạo thờ Trời để Đại Rồng Mây tương hội giúp đời là Phật vì đạo an dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Vui trong vạn thể là hoà nhơn, thông trong vạn thể là ái thuận; đời được giàu sang bình trị, có sự cao quý nào bằng tâm và lý được bình an. Các cõi Tiên Bang họ rất hạnh phúc là nhờ bậc lãnh đạo biết bản an tâm và lý. Cái cao quý là sự trị lý có trung hoà, cái đơn giản của đạo gia là cái hoà nhơn chi bảo.

Thật thà để ly khai cái kỳ xảo nên nói ít hiểu nhiều, nhờ thấu đạo hoà nhơn, hoà có nghĩa là tu

chơn hòa minh để kỳ giải kể sách cao minh. Như kẻ sĩ hiền tình phải làm cho đó sanh tâm trách nhiệm mà làm tròn bốn phận, cái hoà để dạy người chí nhân ngay thẳng để trí tri.

Hoà làm cho quân tử không si, đại nhân không thoái chí, càng thông xa sự hoà để minh trị tình nhà, làm cho cao đạo học gia là hoà để sạch ma mị dân và vị kỷ. Hoà để sanh lực nhân trị chi nhân, yêu cái đạo chi dân nhờ hoà bình mà ăn học đến cao đẳng, tu hành đến bình đẳng chơn nhưn trình sáng lại lòng Trời.

Còn cái ái quốc hành nhưn phải lập lại ái tha để phong thưởng đời sống họ đã đủ đầy, bái tướng thì họ biết dâng yêu để siêu hoá tình người.

Ta là một Chơn Sư lấy đạo không thiêng tu làm mỹ ái, đó là sự ái tha để yêu cái tình nhà. Phật cũng có tình ta gia là Bồ Tát, Tỳ Kheo La Hán phái họ yêu thương trí tuệ học hơn cả trên tình trai và gái. Có phải đại ái lớn với thiên cơ, họ ái cái nhân chi sơ sanh ra tánh Phật dương thiện, nhất tâm đại diện Phật Tổ để chung sứ mạng Bồ Đề.

Cái tình quê của họ là đất Phật, nên họ vào thiên thất để ái linh tim và ái Linh Quang, còn chơn ái Trời ban làm giàu cho dân để thái bình cao quý, một khối chơn nhơn xây dựng biển ái của sơn hà. Đó gọi Phật gia thành tài hoa hiển ái, cho vĩ nhân đại tài nhân biết tu chánh ái đại diện Trời chi ái cho dân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Buông bỏ quá khứ là biết vị tha, không bàn quá khứ là đại thứ tha; người đi trước họ có cái trí của người đi trước trên biển thước rừng nho, ta là người đi sau đâu biết được quá khứ đó để ta có sách lược khôn dò. Có một sự âm nó là tha cho quá cố của họ, buông tha cho tình chi của kim cô, thứ tha cho đặng chi kim.

Còn không bỏ qua mà đi tìm sự chìm thuyền trên biển lạ, có phải không vị tha tự mình đi hành hạ quốc gia của mình. Còn thể đạo cùng

chiến tận tranh làm sao không thành bảo quý, người làm ra gió bão đi vào sự bạch giáo.

Còn hàng y hắc đạo đó tranh đạo để về đâu, ai đồ ngã thành sâu, ai đào sâu trong vị kỷ, ta là người tham thiên tịnh trí tha hết rồi không thù để phục vị sự thạch trị lại Quốc Gia ta.

Ai cũng biết nước là nhà vị tha mới được đạo an dân, chung bình thủy cùng nước mới có đời Tân Dân an trị, mới cao quý thanh ba, mới có tài hoa vì nhà mà hiến ái.

Như mặt Trời mọc hôm qua đã lặn, ta sống cho cái mặt Trời mọc hôm nay đang dâng ái đi lên. Cái cao quý ta làm cho ta quên cái bên kia thành sâu đã đổ, trọng tâm kim nhờ ta vị tha để kính cổ dâng tim thành chí nguyện tự do dâng nước để quờn gia.

Có những việc ta không tìm quá khứ, nhờ ái tha mà được ta và được đạo chung tình, có việc ta dâng tim mình vào trong tim vào trong chi đạo. Có phải tha thứ cái tình người đã đắc đạo của Hoàng Gia, và tha thứ những con đường của người trước đã đi qua. Nên nhà đạo thật yêu ta

thì ra dăng ái, cái dăng tình yêu là trái tim Phật vị tha.

Nước được hàng hiền minh cũng là được đạo dăng ái, cầu hiền tài cũng là cầu bậc ái quốc tha thù để đạo lớn tề gia. Được người ấy hàng bệnh tương tư tự nhiên khỏi bệnh, hàng tướng trong lá ủ ần sĩ được hội phúc đáp lại kỳ tài.

Như Đạo Ròng Mây có tiên thân hội, như gia ta chánh ái bậc quờn gia biết yêu hiền, ái nhân sĩ thất thời cơ tâm những bậc hiền chánh xây dựng lại đại hạnh hiếu trung cho Tổ Quốc.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Minh Di Thiện, Hay Thiện Di Bất Minh:
Hàng minh di thiện thấy ác dù nhỏ vẫn không làm, thấy thiện tuy nhỏ lại không bỏ qua. Như Chơn Kinh của Phật Tổ và lời Thánh Nhân trong các cổ học kinh thư, tuy qua thời kỳ năm hai ngàn là dứt các sở học cũ, ta là người hàng

kính cổ lập Hàm Lâm Viện Đạo Học rất lớn để lưu vào thư viện các sự kính cổ để nghinh tân. Không bỏ lời hay hiền triết của Phật Thánh Thần Tiên hay của Chúa đã hy sinh để đào tạo người cổ.

Còn Phật Thánh Thần Tiên ta từ đây đào tạo người kim, kính cổ như vậy là đã dâng tim để cổ kim cao quý, không bỏ những sự chi tình người ta đã chung chung thủy thủy. Chỉ bỏ cái tâm biếng nhác làm biếng ra để nghinh kim.

Thiện hỷ làm như vậy là thiện di minh thiện, còn ôm cái cổ phá đạo quờn kim là thiện di bất minh, thiện di bất chính lập thiện giả hình bán đạo cổ và loạn đạo chi kim.

Nên hàng dâng con tim chơn ái, mắt phải thấy mỗi đời Truyền Tổ là Phật tái sanh để chơn độ lại chu kỳ, còn tai ấy phải nghe để trí thành tri trong thiên hạ.

Đời nay đi vào nhân trị, tức chánh pháp thấp đèn cho hàng đại trí để tâm minh, để họ phải đi thẳng tâm ma của chính họ. Còn làm không được đạo tề gia thì Trời tận thế để giữ số, có ai

thắng số sanh tử của mình thì đi ngược Đạo Trời sanh.

Còn Phật giảng Tân Pháp Tân Kinh làm cho trí tuệ mọi người sáng lại và người được bình tĩnh lại, để tánh ma không lừa phỉnh chân nhân, kêu cái di nhân tức kêu người hiền phục thiện. để Trời Phật thương đi qua cơ tận thế Kỳ Ba.

Còn hàng không nghe Phật gia hết đường trong Tam Giáo, ta không cứu gia ta, ai là người di thiện lại lòng ta để cứu dân ta. Vì đại ân xá cho thiên địa kỳ ba, tỉnh phải ngộ để thiên cơ tham ngộ, còn con cháu Thần Tiên không bán đứng sự di nhưn hành thiện để cứu đời.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Chân Tiên không cầu sắc tướng, sắc tướng không đắc Thần Tiên, ba ngàn năm không ai đắc đạo các con đều thấy rõ. Đời nay hàng tu đạo tại

gia tâm lãnh thần hội, họ không tu như Thần Tú, mà họ tu theo Lục Tổ Huệ Năng.

Cái đơn giản để chơn hơn hơn cái cầu kỳ để đảo võ, cái như thị ngã văn trình sáng khai pháp giới để ta đi vào hoá thân của Kim Thiên Tử, còn đi kêu mây hú gió làm chi lạc nẻo tà thần.

Đường đạo có hai đường âm và dương chi khí, đường Trời có hai đường văn hay võ để huyền vi. Ấy mới gọi người đi thi tự do lựa và chọn chơn lý.

1. Cái đạo bị trị và một vị trí giải thoát tự do.
2. Cấp thần Trời cho tùy học sinh vào âm hay dương giới, còn Phật và Tiên chỉ đi đường giải thoát mà thôi. Bởi Phật giải thoát cái tình cao thượng để chu du vào các cõi vô tướng hư vô.

Như yêu và cho chó không vị kỷ, tha để lý trí mở đại vị tha, dưng tài hoa cũng từng dạy đạo giải thoát. Cái cõi chí ba dòng không thắng mình luân hồi mãi mãi giữa thiên nhân.

Thà không màu sắc để giải thoát màu sắc, thà không di vật để thành thật di hơn. Cái yêu

của chơn Tiên lập đời như nhà Trời bình trị, dạy đạo kinh và luận lý thái bình, đào tạo Tiên Sinh để bình học sử, tức người tu làm cho danh dự quốc chánh gia tề, làm cho hương quê cao sang như đất Phật.

Ta thành gia của đất, đất là nhà của đại quần gia, ấy mới gọi Trời trong ta đó vậy, tức Chơn Tiên không cầu sắc tướng và không để sự ngại tướng cản đường đi của Hội Quần Tiên.

Ta mở cửa Thiên Di có đi vì tình trung thì vô quái ngại, cái yêu dưng ái trên các thứ niệm tướng ái để thành tri. Nên bậc tu mở Thiên Di về lại Tu Di Sơn cùng Thầy hành đạo, tức lập công đức lớn để thành đạo ở Tam Kỳ.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Ở chỗ không màu sắc để giải thoát màu sắc, đó là chơn thật chơn nhơn, Đạo Lớn Vô Hình thì giải thoát sắc thái tinh âm của Quả Đất, còn

Phật lớn vô sắc tướng, người tu tại gia là người giải hai phương vị đó ở trong lòng. Nên tu tới đó hoà không, kéo về trong đó không thần tượng, tức đắc thiên cơ đi tìm Kim Thiên Tử của hoá thân giải thoát âm thanh sắc tướng.

Còn Phật dưỡng sinh trong thế hoàn toàn đầy khí điển, không thiếu không xin chén cơm tam tài lợi của bá gia của nhà nhà. Nên nó không thiếu nợ bá gia, như người đi tu chùa tu am hoàn toàn thiếu nợ và Phật tử nó học chí thiên trong nhất tín di sư, dạy người tu tại gia không giành đạo của con người tu trên Quả Đất.

Nên Kỳ Ba là Bạch Vân Kỳ có mà không sắc không thái hoá, có tâm linh thành Phật vĩ đại lại không tranh tôn giáo của ba dòng, Lại là Thiên Tông đắc chân Phật Vô Tướng cái không vô tướng giải được cái đạo tận thế của thế gian bành chướng đạo thế gian.

Tại sao Trời tận thế, tại lòng người tu đi xa sự thật cứu thế, tại người tu không đi đúng đường chánh pháp chánh kinh để đi đúng thiên thời.

Vì ôm cái tôi mà làm ra đại lợi không chịu đời đời nên nó quá lạng nề, nên nó chôn xuống biển mà thôi. Cái chìm của cái sắc cái tướng, cái chôn sâu vào lòng đất lòng biển, những thứ nghịch lại luật vô thường của Ông Trời.

Còn hàng tu tại gia nghe Trời được Minh Sư truyền dạy, đi ra ngoài phi thị để phi vô. Đi ra ngoài cái ta để thiên định chi đạo, đi tìm ta không màu không sắc, giải thoát tinh âm để đắc đạo gia thành.

Còn hiếu học của tim không làm sự nguy tạo, hiếu tu không làm màu áo của nhà tu, trái tim nó không lời mà nghe được cõi Hư Vô cõi hữu, nghe trái tim sanh trí tuệ để ta về cõi không màu sắc để giải thoát màu sắc của thế gian, sống lại cảnh vô nan sự của Tam Giáo ba dòng.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Ở cõi không chơn nguy để giải thoát chơn nguy, chơn lý là một trái tim có đầy đủ sự trinh sáng. Nên nó đứng vào vị trí nào thì nó hiển rõ cái tinh hoa, như nó làm quan trong quốc gia dâng tình vào hành trọng nghĩa, trên phò người tể thế dưới hoà nhu tao nhã thanh bình.

Lòng có chí lớn trung trinh mới là người đứng ra ngoài chơn và nguy, lòng dâng lòng không dùng trí của hàng biện bạch tình ma.

Còn hàng đại trí tề gia, tuy việc y đức có quyền có hoá, nhưng lòng chinh nhân vì Tổ Quốc biết phụng thờ. Cho dù thế nước có di dịch thiên cơ, nhưng cõi lòng trung quân một Chúa. Cái hạnh cao nhân mới đáng phụng thờ cái đạo của bậc chí nhân.

Người tu không đổi chí trung trinh, dù trong sang hèn biết giữ lòng chi bảo cùng Phật cùng Đạo, Quốc Gia ta mới có đủ đại đạo lớn của trung thân, hiếu là đạo tu thân, trinh là đạo ái quốc. Nên biết đứng ra ngoài cái giả cái thật để bình truy tâm lý minh xử bình tri.

Mỗi người Trời sanh có một Thiên Di tự ta thi trí định huệ tỏ sáng, để lòng ta thẳng chơn

nguy của con người, là thắng lòng chơn nguy của ta đang tu Phật Pháp, phụng thờ Tổ Quốc cho ta sanh trưởng thành tài hoa phụng sự nước nhà. Còn hàng giải thoát ba dòng nước trong lòng nên thắng cái ta trong phi lẫn thị, thắng luôn cái chí phi lý phi văn.

Cái đạo nhìn Trăng là nhìn vào sự trinh sáng của nó, không cột tình Trăng trong tròn Khuyết giữa ba dòng, tức là trinh nhân có lòng yêu nước mà không lòng phi thị phi vô để quờn nước cho nhà. Ấy mới gọi đạo ta trong chơn và nguy mà đứng ngoài cái dục thủy để đại trí toàn chung.

Như ta thờ Trời Đại Huyền Khung, như mặt Trời nuôi chung muôn ngàn Tinh Tú, để cái sáng không có phiền có não của ta làm trinh sáng lại quốc hiệu dân hoà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Ở cõi lòng người tu thiền định không chánh không tà để giải thoát chánh tà, tình tưởng chơn đạo vô hình, còn chơn hình thì vô tự tâm thình. Cái kinh điển không từ ngữ để giải thoát âm thần âm tướng đang ngự trong Tam Giáo thình âm, bởi thế giới Ta Bà sanh ra nhiều chiến tranh lợi hại.

nên tài nhân tranh đua chết rồi không siêu trong hận, nên sanh ra âm thần âm tướng âm binh sát phạt lẫn nhau thành gió bão khôn cùng.

Nên cần có Tân Pháp siêu linh và cần có tân kinh mở ra khắp nơi cho họ nghe rồi họ đi siêu giới, để hoá giải thù nhà nợ nước tận chiến cùng tranh. Hoá giải được nội tâm của người chết thì thế gian dứt sạch bão tố cuồng phong.

Sự động phong động đất khắp Ta Bà, chính là chiến sĩ trận vong vô nhà tạo ra áp lực, họ chết vì quốc vong thân, Quốc Gia không ai đủ tài đủ đức đặc đạo để siêu họ được, nên họ tụ thành âm thần làm bão tố động đất cuồng phong tranh đấu trong Thế Giới Vô Hình.

Ta là người chơn tu hữu hay vô cũng đều giác ngộ cho họ siêu Tam Giáo, chân nhân có

xoá bỏ hận và thù mới trở lại cõi cùng nhau tu chính để thứ tha phải quấy cho Thiên Sơn và núi non tứ hải, dân sống lại sự sống thanh bình tu chánh hiền sĩ tề gia.

Xưa nay thiện ghét ác để diệt ma, chánh diệt tà làm cho Tam Giáo đi vào chinh chiến mà giết người không thể nói hết được.

Ba ngàn năm Phong Thần này rồi Phong Thần nọ lại thụ phong, rồi Tiên Phật không thấy siêu ai mà âm ma oán hận che tối cả Quả Đất. Người phát huệ nhìn ra thấy rùng rợn hàng tỷ linh hồn đang làm gió làm giông.

Phật lắc đầu Thượng Đế tận thế để tận sự ma tâm loạn chiến sát nhân trên cõi Ta Bà, lòng người ác thì thế kia phải tận thế. Chỉ có vị tha thù hận thì Trời mới phán xét lại lòng nhân.

Trời sai ta viết Tân Kinh là chỉ cho đường Trời tha nhân loại, nếu thế giới chịu nghe Trời, người tha thù Quốc Gia tha sự quá khứ của Ông Cha, Cha Mẹ tha con và cháu con tha Ông Bà Thất Tổ, bằng hữu giai huynh đệ tha cái sai để chánh lại tình Trời. Được vậy thì cơ tận thế sẽ được ân xá bớt lại, để ở con người có lòng nhân

và BỒ Tát đứng ra tế thể dạy lại Tân Kinh Tân Pháp, Tân Đạo Kỳ Ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Phục vị bản lai tìm ra diện mục; ta từ cõi không phiền não đi vào trần gian để giải thoát phiền não để ta về, trên cõi BỒ ĐỀ ta là ai vậy, ta là Kim Tiên hay là Kim Thiên Tử của đạo ta thành.

Ta giáng trần ta quên cái hoá thân là chân tiên chân Phật, lại đem sự thiên tài của Trời ta đã học vào giành giật duy vật của thế giới loài nhân.

Vì vậy Tân Pháp Tân Kinh dạy ta tu chánh thanh tịnh, để tu đi tìm bản lai và diện mục của chính ta, tức là ta đi tìm ta đó vậy, tìm cái Tiên thiên cao quý cái hoá thân Kim Thiên Tử ở trong ta luyện như thị ngã văn lớn ta về.

Khi tìm được cái chân nhân thì ta mới bật cười to lớn, cười cái ta sai mộng tưởng Trời sai ta làm một đường ta lại làm lạc nẻo.

Kêu ta từ cõi không phiền não, ta làm việc cho chơn đạo vô hình, ta lại chạy theo sự mưu sinh cầu thực, cầu tình yêu của đại luân hồi trên quả đất. Có phải ta sanh ra và làm lộn chỗ của thiên gia đi siêu hóa Tiên nhà.

Đời này làm người ta đời sau làm trai làm gái, cái yêu của Trời là dưng ái, còn ta chìm trong chữ tình trai gái của trầm kha.

Nay ta tu thiên định nhận ra ta là ai tự nhiên bật cười quảng đại Thầy ơi! Thầy Di Lạc ơi! Con hiểu rồi trực chỉ đê hoàn nguyên.

Trở lại cõi Kim Tiên con bật cười vài lần nữa, ta có Mẹ Cha và huynh đệ ở trên cõi Thiên Hà. Ta lìa nhà Trời là ly gia, còn xa đệ huynh Tiên Thiên là cắt ái, đi vào thế gian là tìm lại hàng chơn ái của con Tiên Cháu Phật mất chánh pháp chánh kinh nên bị kẹt lại ở trong trần.

Sứ mạng của ta và Hội Quân Tiên là người khai ngộ cho người ta yêu trở về ngôi tịnh độ,

đề đi tìm bản lại diện mục của chính ta, và bản lại văn hoá lại tình nhà.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Phật Gia Di Thiện,
Thiện Gia Di Phật.

Phật Gia là nhất ác bất sanh mới thành chơn thiện, nhất thiện bất tranh mới mở được tâm lành. Nên bậc tu thiện không tranh trong phi lẫn thị, không tranh danh trong hữu và vô, không tranh ta là ai mới Hư Vô Diệu Hữu cái đa tài tịch thiên di Phật phi lai.

Bởi xưa nay chữ tài bất thiện thành chiến, chữ nhân bất thiện thành giả, chữ từ bi bất thiện thành phù chánh diệt tà nên chưa thoát tâm ma. Trong hàng từ thiện là do lòng tu chưa sạch hết niệm trần. Còn người đã sạch niệm trần thì trí

tuệ sanh chỉ đường ta đi vào đạo của trí tuệ tiềm năng.

Việc ác nhỏ không làm thì gặp thiện nhỏ không bỏ qua, Trời sanh hàng tài năng chữ tu là bất chiến, chữ minh di thiện là bất sát. Như La Hán và Bồ Tát hàng ma tâm không tranh đức với một ai, cũng không cho mình có tài ấy là người tu tích đức, họ muốn ra ngoài các Thái Cực nên dưỡng Đức Háo Sanh.

Còn hàng tu tại gia vào đời lại làm cho an bốn phận của người tu khai chánh tinh thần, như Phật dạy ta thiện nhân rồi ta di Phật để ta trở về hoá thân của Kim Thiên Tử lại chính lòng ta.

Dân gian tích ngôn để thiện, đạo gia tích đức để nhân, thiên sư giác ngộ để dâng ái, tam lý đồng một sự dâng tim.

Người làm thiện thường có nhẫn nại để di nhơn, người học đạo thường có chơn ái để di đạo, người học sĩ thường có tâm kiếm để hàng ma. Nên gọi thiện giác thẳng được mình.

Tim ta sanh Phật, tim ta sanh huệ và sự sáng tim là chơn thiện chơn Phật ở trong mình phục hoá chí huyền cơ, được Phật thiện kia di minh

đắc thiên cơ thì thiện kia di đạo. Có phải Phật gia di thiện, thiện gia di Phật, sự ngưng chiến là làm cho không chiến, bất chiến tự nhiên thành là đại thiện đức của Phật hiển tình chung.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Quờn đạo tâm tinh phục vị thành Phật: Đi vào trong Vô Vi Chi Đạo để cho trí quờn trí tuệ, cho tâm quờn tim quang và đường hoàng đạo, quờn vào đời Hoàng Kim cao quý. Như nước quờn thành dực thủy, còn tim Phật ta phục vị lại Niết Bàn.

Gia chánh triều trung; người Tiên gọi là cõi đại hùng, Phật ta lập lại tiểu thiên lý ở trong ta là đạo Niết Bàn tâm.

Cái đắc tim quang và thành Xá Vệ Quốc, Như bầu Trời có thêm một quả Phật giai thành, cõi Tây Kim muôn ngàn lũy thừa tỷ không gian còn để trống, Phật Tổ và Thượng Đế cho những

hàng tu đấng Xá Vệ Quốc vào cảnh Trời đó để lập Niết Bàn. Đó là cảnh Tiên Bang sau này thành đại Niết Bàn của hàng tu Tân Kinh Tân Pháp và tu theo Đạo Trời Pháp Phật Thánh Kinh.

Tất cả người tu Bạch Vân Kỳ đều đi về thế giới Tây Kim của Kỳ Nguyên Di Lạc, đến cõi Trời đó luyện Kim Thiên Tử của Phật ta thành.

Cõi Tây Kim mở ra là cõi Niết Bàn Kỳ Ba của Diệu Quang Di Lạc Phật và Diệu Âm Phật, Huyền Võ Phật. Ở đây đào tạo chín cấp của phụ nữ Kỳ Ba, ở trên Trời lập nó ra và đây là cõi Long Hoa Giáo Chủ Di Lạc Pháp Vương Phật hội tụ Thần Tiên.

Còn chín cấp Phật của Phụ Nữ, và một cấp Phật Sư:

1. Bồ Tát Ấu Phật.
2. Bồ Tát Ấ Phật.
3. Bồ Tát Tiên Phật.
4. Bồ Tát Kiết Phật.
5. Bồ Tát Tiên Tỳ Kheo Phật.
6. Bồ Tát Tiên La Hán Phật.
7. Bồ Tát Tiên Thánh Phật.

8. Bồ Tát Tiên Kim Tiên Phật.

9. Bồ Tát Kim Thiên Tử Phật.

Diệu Âm Huyền Võ Phật.

Diệu Âm Huyền Văn Phật.

Diệu Âm Nhất Công Đức Phật.

Về Thế Giới Tây Kim xây dựng thành cõi Niết Bàn, Diệu Âm Phật Pháp để Thế Giới Chư Phật của Phụ Nữ được lập thành gần Thế Giới Mẹ Diệu Trì Kim Mẫu Phật Hội Tây Cung.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Còn bên Nam.

1. Kim Tiên Tỳ Kheo Phật.

2. Kim Tiên La Hán Phật.

3. Kim Thiên Tử Thánh Phật.

4. Kim Thiên Tử Đại Bồ Tát Phật.

5. Kim Thiên Tử Bồ Đề Phật.

6. Kim Thiên Tử Thế Tôn Phật.

7. Kim Thiên Tử Pháp Vương Phật.

8. Nhất Công Đức Phật.

9. Thiên Cương Giáo Chủ Di Lạc Phật.

Ở cõi Tây Kim cõi thuần dương có mười cấp Di Lạc Diệu Quang Phật lập Niết Bàn, từ Tây Kinh cho tới Tây Bắc của Thế Giới Không Động Thiên.

Còn nữ có mười cấp Phật cõi Diệu Âm Phật Pháp lập Niết Bàn từ chín Tây Kim, đi về Phía Tây Nam cõi Thường Tịnh Thiên. Từ chu kỳ Bạch Dương Kỳ, nam đắc Phật sau thi công viên quả mãn ở nước Trời, được nhập vào Niết Bàn Thế Giới của Di Lạc Diệu Quang Phật mà an cư lạc nghiệp.

Nữ sau khi công viên quả mãn ở nước Trời thì được về cõi Di Lạc Thường Tịnh Thiên và thành Diệu Âm Phật Pháp, cõi Thường Tịnh Thiên là cõi Bắc Đẩu Thiên của Đức Di Lạc. Phía tây nam cho Thế Giới Phụ Nữ đắc đạo lập Niết Bàn, cõi Tây Bắc cho nam tu đắc đạo về lập Niết Bàn.

Còn Đức Di Lạc làm Long Hoa Giáo Chủ ngự ở Trung Ương, và đào tạo và chấm thi và

chứng quả vị cho Thế Giới Ngũ Chi Tam Giáo vào đây thành Đạo thành Phật ở tương lai.

Chu kỳ này Phật Di Đà Truyền Tổ Tam Giới Phật cho Phật Di Lạc, Đức Di Đà đã đủ công viên quả mãn về Tây Thiên, Đức Thích Ca và Lục Tổ Huệ Năng và ba trăm sáu chục đời Tiên Thiên Tiên Hậu của Phật Di Đà đều kéo hết về Niết Bàn Hư Vô Đại Định, họ không xuống thế giới Ta Bà này nữa. Tất cả siêu qua Thế Giới Không Động Thiên.

Phần Hai:

Các Vị Bồ Tát và Tứ Thánh Tam Thanh Ngũ Chi Tam Giáo kỳ này được về lại Đại La Thần Tiên và Hư Vô nhập định. Tất cả được Phật Tổ và Thượng Đế chứng đạo Đại La Thần Tiên và Vô Cực Quang Thế Giới, Như Lai cho họ được lập Niết Bàn.

Nên trong vòng hai mươi năm thế gian, cho tới một ngàn năm sau các vị đó hoàn toàn không đi vào Thế Giới Tam Thiên và thế giới con người nữa. Vì họ siêu qua thế giới lớn của Đại Thiên để luyện Kim Thiên Tử.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Nên kỳ này Phật Mẫu, Phật Tổ Như Lai và Thượng Đế giảng kỹ nguyên mới này cho Phật Di Lạc chúng đạo tam thân.

Một thân của Phật Di Lạc ở cõi Tây Kim là Long Hoa Giáo Chủ.

Hai thân ở cõi Trung Thiên cõi Đại Hùng là Thế Tôn Di Lạc.

Ba thân là ở thế gian là Pháp Vương Phật Di Lạc tức là Vô Danh Thị.

Một vị Phật được Phật Tổ và Đức Di Đà Truyền Tổ, tức một vị Vương Phật Thánh Tổ kỳ ba.

Còn Đức Thượng Đế truyền Vương Đạo Vương Pháp có ấn Trời “***Như Trâm Thân Lâm***” nên gọi chung là Vương Phật Di Lạc. Pháp danh Phật của Đức Di Lạc là Vô Danh Thị, con một của Trời tu Phật thành đạo, nên được Trời ban y pháp của Bạch Dương Kỳ

Sau Hội Long Hoa các chư vị Giáo Chủ được thăng thiên và Quân Thần Ta Sứ của họ cũng về lại Đại Thiên Thế Giới, không còn trụ hoá thế gian này nữa.

Còn những hàng Thần Tiên Thánh chúng tu theo chánh pháp chánh kinh của Thầy Vô Danh Thị, ai chứng đạo trong cõi vô hình được đắc pháp đắc đạo phục vị lại ngôi vị vô hình ở trên Trời và được Phật ân xá.

Nên lập công đức lớn để bù trừ vào sự sai phạm trước khi quy y Đà Phật, và được làm quan và có sứ mạng bảo vệ quả Địa Cầu và xây dựng hồng ân của Phật Quốc Nam Bang.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Còn phụ nữ chu kỳ này giác ngộ phải làm công đức gấp đôi phái nam, phải tu thiện định gấp đôi của phái nam. Bởi vì các con sẽ hỏi tại sao vậy:

1. Kiếp trước các con lấy nhiều hơn cho.
 2. Bao đời các con nói nhiều hơn làm.
 3. Các con hận nhiều hơn dâng ái.
 4. Các con cầu kỳ nhiều hơn đơn giản để tu thân.
 5. Được giàu nhiều hơn là buông ra để bố thí.
 6. Là thiếu lòng vị tha với kẻ thù.
 7. Thường tín không giữ đức tín, thường hay bội tín.
 8. Thiện ác ma Phật lẫn lộn bắt minh.
 9. Tà chánh lẫn lộn Đạo và Phật, Đạo là không Phật không ma mà các con nào hiểu tới, cứ giữ một mức là Phật nên bị tâm ma khảo đảo và giết hại.
 10. Được yêu lại cầu kỳ, bỏ yêu thì không biết siêu hận để dâng tình, cho chính mình tu nhân thành chánh quả.
- Đời trước lấy nhiều hơn cho đi, đời này phải bố thí là vậy.

Đời trước ca hát vui chơi nhiều hơn làm công đức tu hành, đời nay phải thí pháp thí đức.

Đời trước hận nhiều, đời nay yêu mình tha hận.

Đời trước sang giàu cầu kỳ quá độ, đời nay đơn giản lại thanh tịnh lại để giải thoát trí phàm.

Đời trước thu nhập vào quá nhiều, đời nay ban bố nhiều để chánh đẳng chánh giác.

Đời trước sát phạt nhiều không tha kẻ thù, đời nay học lại đại từ đại bi làm sức quảng độ.

Đời trước bội tín nghĩa, đời nay ngay chánh lại đức tin để cho mình chánh tín.

Đời trước thiện ác không rõ ràng, đời nay dứt bỏ khái niệm thiện lẫn ác để chánh đạo.

Đời trước được nuông chiều quá làm loạn kỷ cương, đời nay phải hiến ái để bố thí tình ái.

Đời là gieo nhân thì kết thành quả, vì vậy các con không gieo ác quả thì không bị chi phối vào nghiệp quả xấu, mới đủ đức thiện mà thành Diệu Âm Phật Pháp Kỳ Ba.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đừng để lấy nhiều hơn cho, làm cho trí mình phải chiếm phải giữ, phải tìm cách bảo vệ làm loạn trí và loạn đến tinh thần. Sự có đó ở bên mình làm cho các hệ thần kinh phân chia để làm bảo tàng trong trí nhớ.

Được cho thì vui nghe kẻ gian thì lo thì sợ mất, cái ta đang giữ ở trên mình, cái vật đó hại đạo lớn của chính ta. Từ đó hệ thần kinh vì sự trù phú đó yếu dần, bị ta lo và ta giữ biến ra thành bệnh yếu thần kinh, và ta sinh ra chứng bệnh tuyệt tình.

Còn hành tu thiên định là cho đi nhiều hơn mà không chiếm giữ, có đôi khi cho đi cả cái lòng đi tu, ngoài bố thí chơn ngôn trong lòng không chiếm không giữ. Cho các bộ máy thần kinh theo sự cho đó mở mang ra, đổi lại cho nó chứa tinh hoa của Trời của Phật, là lời kinh và trí tuệ siêu phàm để ta tỉnh giấc nam kha, để trí đó chỉ nam thâm vào kinh văn điển giới.

Có phải cho đi là đi trở lại lòng Trời, ta trở lại sự Trời lớn trong ta, còn Phật cho cái chơn

lời làm cho thân mình ta sáng ra và giải thoát.
Một sự cho bao người đã thành Đạo Niết Bàn.

Trời cho cảnh Tiên Bang, Phật cho hàng chánh pháp, có phải cho là giải thoát kiếp người vào các thế giới cao sang, đổi cái lấy thành cho đi là giải thoát vào cái ngôi Bồ Tát để nự của Tiên Thần. Đổi cái có đường trần để cho ta đi, để làm Tam Công Đức trên nước Phật, ta về Trời công đức đó lại giúp ta, lại chính đặc của linh hồn.

Kiếp qua mình tu cao minh, kiếp này mình nhận công quả đó, kiếp này cao minh kiếp tới làm tiên thoát tục cũng do mình. Chuyển cái có đó vào cái có của thân linh thì thành công đức, còn làm công nhật tu tâm thiên cho đến viên dung, nhờ sức cho đi mà công đức ta cho đi vào Đại Thiên Thế Giới, sự cho đi lại được đạo lớn miễn bàn.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đừng để nói nhiều hơn làm trong cái kiếp trước, nên khi làm bị cái nói quá nhiều không chẳng thành công. Nói nhiều làm cho ta quên đạo là cần ngôn và thận ý, quên lời để liễu ngộ, còn ta nói nhiều làm lộ thiên lý thiên cơ nên bị đoạ lại thế gian.

Còn kẻ sĩ học binh thơ lại nghiệm suy nhiều hơn nói, đại tài phải quên cái ta là người giỏi thì mới thật cao tài. Còn kẻ sĩ tham ngộ Đạo Như Lai học nhiều và nghe nhiều hơn nói, để đi vào trong nghe tiếng nói của lương tri.

Còn con nói nhiều mà không nghĩ không suy làm cho các tư nghi nghi thần kinh che đậy, đến đó nó làm mây che kín hết mặt trời sự sáng ấy nó bỏ đi. Nên kẻ sĩ học đạo phá mây, là phá mây mù trong lòng ta và trong trí.

Thắng không kiêu và bại biết kiên trì, còn tham ngộ phải rộng suy, ra khỏi ba lòng và tình tưởng, tới đó con mới thấy nói ít nghe và học nhiều hơn nói.

Nghe nhiều thì đạo mới thành tri, buồn không hận chỉ giận mình sao không qua được

bảy áng mây của trí. Thương không thù, tại sao chưa dưng ái để đại công phu, thua không chán ngán mà ngán lòng mình tu sao chưa giải thoát sân si vì lợi ái, hiểu đến đó mây trong lòng tự tan biến, tỏ lòng không lòng mới thấy sự dạy đạo chỉ nguyệt của Thầy trong.

Từ đó con thẳng lòng con rồi vậy, thẳng cái nói nhiều, con biết thanh tịnh yên lặng để lòng siêu trong tự tánh. Không để trở trêu chi nữa, khởi tánh quang chơn lý ấy làm đèn soi tự tánh Hư Vô nhập định, đến cõi lời không lời mới thấy tâm là lý hiện hình.

Nhìn cảnh Phật nhẹ lòng để thoát niệm, để tự con cần ngôn thận ý biết gìn lời, để con biết ý Trời là bảo ngôn cho thông mật lý, người làm đạo lớn nào cũng có bí mật để thành y.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đừng để thù hận nhiều hơn sự dưng ái, thù hận nhiều làm cho lòng trí Phật của con nó đi chạy trốn, còn tâm ma nhiều theo thù đó tranh thượng không cùng.

Trí của ma che tối cái đạo chí nhân trong trí tuệ của con, dưới nó bày trò thương tranh ma mị, làm cho người tu hành đổ kỵ lẫn nhau, ấy mới nói thù càng cao thì lòng từ bi càng ngã đổ. Nó chôn ai đây, nó chôn trái tim con vào thế giới luân hồi ngàn kiếp hết đi ra.

Còn hận càng sâu thì nó đọa Thần Tiên của con vào sáu cửa nhân quả, kiếp kiếp đã qua hiện đời, sự thiện là chơn hay giả, ta nhìn kia thế giới ai làm bạn chưa trả. Vì vậy tu là tỉnh cái tâm ma để cho ta đi vào đường Phật, còn không chánh không tà là giải thoát sạch ma và Phật ở lòng ta thì mới dứt sạch được luân hồi.

Ác cũng có cái ác luân hồi của nó, thiện là quả nghiệp tốt mà cũng có sự luân hồi của thiện, nên giải thoát không chánh không tà là mới thật dứt thiện ác của tâm ma.

Vì thiện mà ác kia tranh giành không buông không thả, vì có chánh mà tà kia dựng chiến

chinh đánh phá tứ phương, vì có công danh mà con người phân tranh bè phái phân tranh đảng, không còn nghĩ tới thủ tín nhân nghĩa di sư. Làm cho danh cao thần sâu uất hận càng sâu, chôn nhau trong đồng đảng binh quyền và lừa nhau vào địa ngục tranh bá đồ vương.

Từ thuở tâm có sắc có tướng làm thần tiên luân hồi trong tình và tướng, có mấy ai tha kẻ thù trở lại thanh tịnh công phu thật không tướng ở nội tâm.

Còn hàng đại nhu chưa phi vô phi hữu, cái trái tim phải tập tâm từ bi cho tim làm chủ, được đạo từ bi dạy người thắng được tim người. Thấy kẻ thù nghèo thì ta cho, họ yếu khó thì ta giúp, tấm lòng từ bi đó mới thật thù lớn tha thù, mới dưng ái tới hoà bình là bậc Chơn Sư từ bi biết hiến ái.

Không dùng tiền để tạo chiến tranh, hay dùng tiền để tình trai và gái, mà dùng đồng tiền từ bi tế thế, kẻ chết được quờn sinh cải tử, còn lòng dạ đâu mà họ lại chứa hận thù. Vị tha lớn con làm Minh Sư là anh nhi đại từ dưng ái, còn

người trị dân có trái tim này thiên hạ cho là Bồ Tát là Phật hạ sanh.

Bậc dâng tim mình hàng phục được ma tim ta và trong thiên hạ, thì lực Vô Vi Chi Đạo nổi lại được thiên tình chỉ giáo cho nhau.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đừng để cầu kỳ nhiều hơn sống đời sống đơn giản, con nhìn đó thế giới đàn bà giàu sang xài phí đến nghiêng thành đổ nước. Giàu được thì cầu đòi cái danh nơi ta sanh trưởng, không muốn nhìn vào sự đơn giản quá của Bồ Tát tu thân, cứ lo chạy theo mộng trần để làm cao nhân cách.

Còn trong sắc lực muốn trẻ hoài không để mình già, đó chỉ là cái viễn tượng của tâm ma, cái viễn tượng của người ta càng cao thì càng đào sâu vào trong nhân và quả.

Còn cái chạy đua theo thiên hạ làm sao không vấp ngã ở giữa ba dòng nước, hoặc thuyền kia trôi thả theo dòng.

Vì vậy Phật dạy người có trí tuệ thần thông lại sức sống an nhiên và đơn giản, nhờ an mà trí tuệ lai sanh, chỉ cho ta cái thường thanh chi bảo. Như sự đơn giản kia cứu sống được lòng mình, Phật bổn lại hiệp đơn giản của Hư Vô.

Được trí tuệ lại không tranh đề thái bình như trên cõi Trời lớn, còn sự tha cầu là sự tham ngộ của thiên cơ. Như tim điềm tĩnh mọi sự kỳ hình như hiển hoá thần minh ta đơn giản để quờn kinh, ta quờn đạo để kéo nhau về.

Phụ nữ giải thoát cái cầu kỳ trở về đơn giản, như được thì an không đòi không hỏi, giàu cũng an cho đơn giản đó cứu mình. Yêu cũng an không sinh ghen hờn chi nữa, ái cũng an sự ái lớn miễn bàn.

Cái nhân duyên và thời gian chẳng qua là nhân quả, cái tư kỹ ta an tự nhiên sanh đại trí tuệ miễn bàn. Nhờ cái an trái tim linh cơ đẹp sạch mây trần không còn che phủ, trong một kiếp để Tiên Nhân xuất thế của chân nhân.

Cái đẹp đó nhờ an mà sinh thiên lý, cái tình đó nhờ an đi tìm tâm lý vô hình, cái vô minh đã tan nhờ ta an mà thấy, cái an tìm sanh huệ. Nhờ học đơn giản lại đạo ta thành trong điềm tĩnh, có đơn giản hoá nhân tâm mình mới chứng đạo lớn của siêu nhân.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.
Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.
Nam Mô A Di Đà Phật.
Diệu Âm Phật Phụ Nữ con ơi!

Đừng để thiếu lòng vị tha với kẻ thù, tha kẻ thù mới thắng tình ta trong quá khứ tình thù, tha kẻ ác mới thắng mình trong ác vọng. Tha kẻ vô minh để thắng lòng lục dục của chúng sinh kéo chìm ta trong nó. Còn tha lớn được thì mới làm được việc lớn của Trời, việc nghĩa nhân kia con phải dứt tình thù, vì trái tim của con và họ và con sinh ra từ trong một Khối Linh Quang cao thượng.

Họ giáng sanh bị lục dục làm họ quên trái tim trí huệ có chứa linh năng, họ vì quên không

nhận ta là trái tim huynh huynh đệ đệ tử tử muội muội. Ta giác tha là ta nhận họ trong một khối tình Trời.

Ta tha họ vì ta không nỡ giết đàn em, vì ta là bậc giác ngộ cùng chung tim Thượng Đế. Cho nên ta viết kinh dạy chánh pháp cho nó hoá ngũ tân tha lại tình thù, nó nhớ lại cỗi Tiên Thân là anh chị em trên Trời xuống đây để tế thế và cứu thế, thì nó cũng tha kẻ thù và nhận huynh đệ tử muội từ Trời lớn sanh ra.

Còn ta nhận nại nhờ ta mới xuống mà nhìn tường tận, còn nó luân hồi bị mây che nên quên hết ta là ai khi sanh lại cỗi trần. Cái tha của ta hôm nay đánh thức hồn linh của nó tỉnh dậy, bỏ đồ đao không nên giết hại huynh đệ con một Cha một Mẹ trên cỗi chín Trời.

Kẻ sĩ nghe lời ta tức không phạm tội, tha cho người nghe Kinh Trời sám hối tâm ma, tha cho họ để cơ nguyên Thánh Đức, tha kẻ thù tức tròn đầy Tam Bảo của tình Cha.

Còn phụ nữ thành Phật phải độ ma mới đắc thành chánh quả tức đức vị tha lớn thay Trời, yêu không hận để dâng lòng vào đại giác,

thương không thù hiến ái để thành Tiên, cho đi nhẹ lòng riêng, đại tu không tính toán tức là trở về trái tim Linh Khứu có trí tuệ và tròn đủ Kim Thân. Tha kẻ thù riêng vì dân vì nước, để được hàng tướng mới công thần ngại chướng tiêu tan.

Lạy Thầy Chúa Tể Càn Khôn.

Lạy Mẹ Đại Từ Đại Bi.

Nam Mô Di Lạc Vương Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Kính Bái

Đức Thầy Vô Danh Thị.
